

SFÂNTA EVANGHELIE

a Domnului Iisus Hristos

de la Luca

CAP 1

Preotului Zaharie vestește Gavriil zămislirea lui Ioan din Elisavet cea stearpă, care, necrezând îngerului, amuțește. Și același Gavriil vestește Mariei zămislirea lui Iisus, Fiului lui Dumnezeu, cea din Duhul Sfânt. La închinăciunea Mariei saltă Ioan în pântece și Elisavet proroceste. Și însuși Mariia cântă Domnului laudă de mulțămită. La tăierea lui Ioan împrejur, Zahariia, tatăl său, dobândind graiul, face laudă de mulțămită.

1. **D**e vreamă ce mulți au început să facă vorbă de lucrurile ceale ce s-au plinit la noi,
2. Precum au dat noao cei ce din început însuși au fost văzători și slugi cuvântului,
3. Am voit și eu, deplin cunoscând toate acestea, din început, și pre rând a ți le scrie ție, preabune Teofile.
4. Ca să cunoști adevărta cuvintelor întru care te-ai învățat.
5. Fost-au în zilele lui Irod, împăratul Iudeii, un preot, anume Zahariia, din rânduiala preoției lui Avie, și muiarea lui din featele lui Aaron, și numele ei Elisavet.
6. Și era drepti amândoi înaintea lui Dumnezeu, umblând întru toate poruncile și dreptățile Domnului nevinovați.
7. Și nu avea ei fii, pentru că Elisavet era stearpă, și amândoi era trecuți în zilele sale.
8. Și au fost când slujia el întru orânduiala săptămânii sale, înaintea lui Dumnezeu,
9. După obiceiul preoției. I s-au întâmpat să tămâiază, întrând în besearica Domnului.
- 10.* Și toată mulțimea norodului era, rugându-să afară, la vreamă tămâierii.
11. Și îngerul Domnului s-au arătat lui, stând de-a dreapta oltariului tămâierii.
12. Și s-au spăimântat Zahariia văzând și frică au căzut pre dânsul.
13. Iară îngerul au zis cătră dânsul: „Nu te teame, Zaharie, pentru că s-au auzit rugăciunea ta. Și muiarea ta, Elisavet, va naște ție fiiu și vei pune numele lui Ioan.
14. Și va fi ție bucurie și veselie și mulți de nașterea lui să vor bucura.
15. Că va fi mare înaintea Domnului; și vin și beătură bețivă nu va bea; și să va umplea de Duhul Sfânt, încă din pântecele mumă-sa.
16. Și pre mulți din fiii lui Israil va întoarce la Domnul Dumnezeuul lor.
17. Și el va merge înaintea Lui, cu Duhul

- și cu putearea lui Ilie,* ca să întoarcă inimile părinților cătră feciori și pre cei necredincioși întru înțelepciunea dreptilor, să gătească Domnului norod desăvârșit”.
18. Și au zis Zahariia cătră înger: „Din ce voiu cunoaște aceasta? Că eu sânt bătrân și muiarea mea trecută în zilele ei”.
19. Și, răspunzind, îngerul au zis lui: „Eu sânt Gavriil, cel ce stau înaintea lui Dumnezeu, și sânt trimis a grăi cătră tine și a binevesti ție acestea.
20. Și, iată, vei tăcea și nu vei putea grăi până în zioa aceea ce vor fi acestea, pentru că n-ai crezut cuvintelor meale, care să vor umplea la vreamă lor”.
21. Și aștepta norodul pre Zahariia și să mira, căci să zăbovea el în besearică.
22. Și, ieșind, nu putea să grăiască către dânșii și au cunoscut că vedenie au văzut în besearică; și le făcea lor seamne cu mâna și-au rămas mut.
23. Și au fost deacă s-au umplut zilele slujbei lui, au mers la casa sa.
24. Iară după zilele acealea, au purces grea Elisavet, muiarea lui, și s-au ascuns în cinci luni, zicând
25. Că: „Așa mi-au făcut mie Domnul, în zilele întru care au socotit să ia ocară mea dintre oameni”.
26. Iară în luna a șeasa, trimis au fost îngerul Gavriil de la Dumnezeu în cetatea Galileii (a căriia nume era Nazaret),
27. La fecioara cea logodită cu bărbat, al căruia nume Iosif, din casa lui David, și numele fecioarei, Mariia.
28. Și, întrând îngerul la dânsa, au zis: „Bucură-te, ceaea ce ești plină de dar, Domnul e cu tine. Blagoslovită ești întră muieri”.
29. Iară ea văzând, s-au spăimântat de cuvântul lui și cugeta: „Ce închinare ar fi aceasta?”
30. Și au zis îngerul ei: „Nu te teame, Marie, că ai aflat dar la Dumnezeu.
- 31.* Și, iată, vei lua în pântece și vei naște fiiu și vei chema numele Lui Iisus.
32. Acesta va fi mare și Fiiul Celui

*Mala.
4, 6
Mateiu
11, 14

*Ieșire
30, 7
Leviț.
16, 17

*Isaia
7, 13
Jos
8, 21

- *Danii. 7, 14 Preaînalt Să va chema* și-I va da Lui Domnul Dumnezeu scaunul lui David, tătâne-Său.
- 27 33. Și va împărăți în casa lui Iacov în veaci și împărăției Lui nu va fi sfârșit”.
- Mihea 4, 7 34. Iară Mariia au zis cătră înger: „Cum va fi aceasta, de vream ce eu nu știu de bărbat?”
35. Și, răspunzând, îngerul au zis ei: „Duh Sfânt va pogorî preste tine și putearea Celui Preaînalt te va umbri. Pentru aceea, și Sfântul cela ce Să va naște dintru tine Să va chema Fiiul lui Dumnezeu.
36. Și, iată, Elisavet, rudeniia ta, și ea au zămislit fiu la bătrânețele ei; și a șeasa lună easte ei aceasta, ceii ce să chema stearpă.
37. Că la Dumnezeu nici un cuvânt nu easte cu neputință”.
38. Iară Mariia au zis: „Iată, roaba Domnului, fie mie după cuvântul tău”. Și s-au dus de la dânsa îngerul.
39. Iară sculându-să Mariia, mers-au la munte cu degrabă, în cetatea Iudei.
40. Și au intrat în casa Zahariei și s-au închinat Elisavetei.
41. Și au fost când au auzit Elisavet închinăciunea Mariei, săltat-au pruncul în pântecele ei. Și s-au umplut de Duhul Sfânt, Elisavet.
42. Și au strigat cu glas mare și au zis: „Blagoslovită ești tu între muieri și blagoslovit e rodul pântecelui tău.
43. Și de unde mie aceasta, ca să vie Maica Domnului meu la mine?”
44. Că, iată, cum fu glasul închinării tale întru urechile mele, săltă pruncul cu bucurie în pântecele meu.
45. Și fericită e carea au crezut că va fi săvârșirea celor zise ei de la Domnul”.
46. Și au zis Mariia: „Măreaște sufletul meu pre Domnul.
47. Și s-au bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitoriul meu.
48. Că au căutat spre smereniia slujnicii Sale; Că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.
49. Că mi-au făcut mie mărire Cel Putearnic și sfânt numele Lui.
50. Și mila Lui din neam în neam, spre cei ce să tem de El.
- *Isaia 51, 9 Făcut-au tărie în brațul Său;* răsipit-au pre cei mândri cu cugetul inimii lor.
- Psalm 32, 10 Pogorât-au pre cei putearnici de pre scaune și au rădicat pre cei smeriți.
- 1 Împăr. 2, 5 53.* Pre cei flămânzi i-au umplut de bunătați și pre cei bogați i-au scos afară, deșărți.
- *Psalm 33, 11 54. Luat-au pre Israil, sluga Sa, ca să pome-nească mila.
- *Face. 17, 4 55. Precum au grăit cătră părinții noștri,* lui Avraam și săminției lui până în veac”.
- 22, 16 56. Și au rămas Mariia împreună cu dânsa ca la trei luni; și s-au întors la casa sa.
57. Iară Elisavetii i s-au umplut vreamea să nască; și au născut fiu.
58. Și au auzit cei ce lăcuia împrejur și rudele ei că au mărit Domnul mila Sa cu dânsa și s-au bucurat împreună cu dânsa.
59. Și au fost în zioa a opta,* venit-au să taie împrejur pruncul și-l chema pre numele tătâne-său, Zahariia.
60. Și, răspunzând muma lui, au zis: „Ba, ci să se chiiame Ioan”.
61. Și au zis cătră dânsa că: „Nimenea nu easte întru rudeniia ta carele să se chiiame cu numele acesta”.
62. Și au făcut semn tătâne-său, cum ar vrea să-l chiiame pre dânsul.
63. Și, cerșind panechidă, au scris*, zicând: „Ioan să fie numele Lui”; și să mira toți.
64. Și i s-au deșchis gura lui îndată și limba și au grăit, lăudând pre Dumnezeu.
65. Și s-au făcut frică spre toți cei ce lăcuia împrejurul lor; și întru tot ținutul de prin munții Iudeii s-au vestit toate cuvintele aceastea.
66. Și au pus toți cei ce auziia, în inima sa, zicând: „Oare ce va să fie pruncul acesta?” Și mâna Domnului era cu dânsul.
67. Și Zahariia, tatăl lui, s-au umplut de Duhul Sfânt și au prorocit, zicând:
- 68.* „Bine e cuvântat Domnul Dumnezeu lui Israil, că au cercetat și au făcut mântuință norodului Său.
- 69.* Și au rădicat corn de mântuire noao în casa lui David, slugii Sale.
- 70.* Precum au grăit prin gura sfinților celor din veac proroci ai Lui;
71. Mântuire de vrăjmașii noștri și din mâna tuturor celor ce ne urăsc pre noi.
72. Să facă milă cu părinții noștri și să-Și aducă aminte de legătura Lui cea sfântă;
- 73.* De jurământul care S-au jurat cătră Avraam, părintele nostru, să ne dea noao,
74. Ca, fără de frică, din mâinile vrăjmașilor noștri izbăviți, să-I slujim Lui,
75. Întru sfințenie și întru dreptate înaintea Lui, în toate zilele vieții noastre.
76. Și tu, pruncule, prorocul Celui Preaînalt te vei chema; că vei merge înaintea feații Domnului, să gătești căile Lui,
- 77.* Ca să dai cunoștința mântuirii norodului Lui, întru iertarea păcatelor lor.
78. Pentru milostivirile milii Dumnezeului nostru, în carea ne-au cercetat pre noi* Răsăritul cel din Înălțime,
79. Ca să lumineaze celor ce ședea întru întunearec și în umbra morții să îndrepteaze picioarele noastre în calea păcii”.
80. Iară pruncul creștea și să întărea cu duhul. Și au fost în pustie, până în zioa arătării lui cătră Israil.
- Psalm 131, 11
- *Isaia 41, 8
- *Sus 13
- *Psalm 73, 13
- *Psalm 131, 17
- *Ieremie 23, 6
- 30, 10
- *Facere. 22, 16
- Ieremi. 31, 33
- Ovrea. 6, 13, 17
- *Mala. 4, 5
- Sus 17
- *Zaha. 3, 9
- Malah. 4, 12
- [3, 20]

CAP 2

Din porunca lui August, Iosif cu Mariia s-au suit în Vifleaem, unde ea au născut pre Mântuitoriul, a Căruia naștere auzindu-să de la înger, păstorii degrabă vin a-L vedea. Când să taie pruncul împrejur, Să chiiamă Iisus, pre Care, după zilele curățeni[i]i, aducându-L în Ierusalim, să-L puie înaintea Domnului, bătrânul Simeon bine-L cuvintează. Și despre durerile maicii în vremea patimilor procește, și bătrâna prorocița Ana să mărturisește Domnului. Iisus, de doisprăzece ani, plin de înțelepciune și de dar, pierzindu-Să de la părinți, Să află în mijlocul dascalilor și Să pogoară în Nazaret, făcându-Să lor supus.

1. i au fost în zilele acealea, ieșit-au poruncă de la chesariul August să se scrie toată lumea.

2. Această scrisoare întâiu s-au făcut domnind în Siriia Chirineu.

3. Și mergea toți să se scrie, fieștecarele în cetatea sa.

4. Suitu-s-au și Iosif din Galileea, din cetatea Nazaretului, la Iudeea, în cetatea lui David* (carea să cheamă Vifleaem),** pentru că era el din casa și din neamul lui David.

*1 Împă.
20, 6

**Mihe.
5, 2

Mate.
2, 6

5. Să se scrie cu Mariia, cea logodită lui muiare, fiind grea.

6. Și au fost fiind ei acolo, s-au umplut zilele ei să nască.

7. Și-au născut pre Fiiul său Cel Întâiu Născut și L-au înfășat pre Dânsul și L-au pus în iasle, pentru că nu avea ei loc în casă.

8. Și păstorii era întru același ținut priveghind și păzind străji noaptea împrejurul turmei sale.

9. Și, iată, îngerul Domnului au stătut lângă dânșii și slava Domnului au strălucit împrejurul lor și s-au înfricoșat cu frică mare.

10. Și le-au zis lor îngerul: „Nu vă teamereți, că, iată, vestesc voao bucurie mare, care va fi la tot norodul.

11. Că S-au născut voao astăzi Mântuitoriu, Carele easte Hristos Domnul, în cetatea lui David.

12. Și acesta semn va fi voao: Afla-veți un prunc, înfășat, culcat în iasle”.

13. Și îndatăși s-au făcut, împreună cu îngerul, mulțime de oaste cerească, laudând pre Dumnezeu și zicând:

14. „Mărire lui Dumnezeu, întru cei de sus și pre pământ pace, între oameni bunăvoire”.

15. Și au fost deacă s-au dus de la dânșii îngerii la ceriu și oamenii, păstorii, au zis unii către alții: „Să meargem, dară, până la Vifleaem și să vedem cuvântul acesta ce s-au făcut, carele Domnul au arătat noao”.

16. Și au venit degrabă și au aflat pre Mariia și pre Iosif și Pruncul, culcat în iasle.

17. Și, văzând, au cunoscut chiar pentru gra-

iul ce să grăisă lor de Pruncul acesta.

18. Și toți carii auzisă să mira de ceale ce zisease păstorii către dânșii.

19. Iară Mariia păziia toate cuvintele acealea, puindu-le întru inima sa.

20. Și s-au întors păstorii, slăvind și laudând pre Dumnezeu de toate ceale ce auzisă și văzusă, precum să ziseasă lor.

21.* Și, când s-au umplut opt zile ca să taie Pruncul împrejur, chemat-au numele Lui Iisus, carele au fost zis de înger mai înainte, până nu S-au zămislit El în pânțele. *Facer. 17, 18 [12]

22. Și, când s-au plinit zilele curăției ei,* după Leagea lui Moisi, l-au dus pre El în Ierusalim, ca să-L puie înaintea Domnului. *Leviț. 12, 5 Mate.

23. Precum easte scris în Leagea Domnului* că toată partea bărbătească carea deschide pânțele sfântul Domnului să va chema. 1, 21 Sus

24. Și ca să dea jertvă (precum* s-au zis în Leagea Domnului) doao turtureale sau doi pui de porumbi. *Levi. 12, 6 Ieșir.

25. Și, iată, era un om în Ierusalim, anume Simeon. Și omul acela era drept și temătoriu de Dumnezeu, așteptând mângăierea lui Israil, și Duhul Sfânt era într-însul. 13, 2 *Levi.

26. Și era lui făgăduit de Duhul Sfânt să nu vază moarte până ce va vedea pre Unsul Domnului. 12, 8

27. Și au venit cu Duhul în besearică; și când au dus părinții pre Iisus Pruncul să facă după obiceiul Legii pentru El,

28. Și acela L-au luat pre Dânsul în brațele sale și au binecuvântat pre Dumnezeu și au zis:

29. „Acuma, slobozești pre robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, cu pace;

30. Că văzură ochii miei mântuirea Ta,

31. Carea ai gătit înaintea feții tuturor noroadelor,

32. Lumină întru luminarea (a) limbilor și slavă norodului Tău, Israil”.

33. Și era Iosif și cu muma Lui, mirându-să de ceale ce grăia pentru Dânsul.

34. Și i-au blagoslovit pre dânșii Simeon și au zis către Mariia, muma Lui:* „Iată, Acesta easte pus spre căderea și sculara a mulți din Israil și spre sămnul căruia să va zice împotriva. *Isaiia 1 [8], 14 Roma.

35. Și prin singur sufletul tău va trece sabie, ca să se descopere de la multe inimi cugetele”. 9, 33 1 Petr. 2, 7

36. Și era Ana, prorocița, fata lui Fanuil, din neamul lui Asir; aceasta îmbătrânise în zile multe, carea lăcuise cu bărbatul său șapte ani din ficioria sa.

37. Și au fost văduvă, ca la optzăci și patru de ani, carea nu să depărta de besearică, cu posturi și cu rugăciuni slujind zioa și noaptea.

38. Și aceasta, întru acela ceas viind, s-au mărturisit Domnului și au grăit pentru Dânsul tuturor celora ce aștepta mântuire în Ierusalim.

32. (a) Descoperirea.

39. Şi, după ce au săvârşit toate după Leagea Domnului, s-au întors în Galileea, în cetatea sa, Nazaret.

40. Iară Pruncul creştea şi Să întărea cu duhul, umplându-Să de înţelepciune şi darul lui Dumnezeu era pre Dânsul.

41. Şi să ducea părinţii Lui, în toţi anii, în Ierusalim,* la praznicul Paştilor.

*Ieşire
23, 15
34, 18
2 Leage
16, 1

42. Şi, când au fost de doisprăzece ani, suindu-să ei în Ierusalim după obiceiul praznicului,

43. Şi sfârşindu-să zilele când s-au întors ei, au rămas Iisus Pruncul în Ierusalim şi nu au ştiut Iosif şi muma Lui.

44. Şi părându-li-se că easte El cu alte soţii, au venit cale de o zi şi L-au căutat pre Dânsul prin rudeni şi prin cunoscuţi.

45. Şi neaflându-L, s-au întors în Ierusalim, căutându-L pre El.

46. Şi au fost după trei zile, L-au aflat în besearică, şezând în mijlocul dascalilor şi ascultându-i şi întrebându-i pre ei.

47. Şi să minuna toţi ceia ce-L auziia pre Dânsul de înţelepciunea şi de răspunsurile Lui.

48. Şi văzându-L pre El, s-au mirat şi au zis cătră El muma Lui: „Fiiule, căci ai făcut noao așa? Întristându-ne, iată, tatăl Tău şi eu Te-am căutat”.

49. Şi au zis cătră dâşii: „Ce easte că M-aţi căutat? Au n-aţi ştiut că întru ceale ce sânt ale Tatălui Mieiu să cade Mie să fiu?”

50. Şi ei n-au înţeles graiul carele grăi lor.

51. Şi S-au pogorât cu dâşii şi au venit în Nazaret şi era supt ascultarea lor. Iară muma Lui ţinea toate cuvintele aceastea întru inima sa.

52. Şi Iisus creştea cu înţelepciunea şi cu vârsta şi cu dar de la Dumnezeu şi de la oameni.

CAP 3

Ioan să trimite de la Domnul a plini cu prorocia sa prorocia Isaiei. Şi gloatelor, publicanilor şi ostaşilor dă sfat, zicând ce trebuie fieştecarele a face. Şi mărturiseaşte mărirea lui Iisus şi a botezului Lui, pre Carele, de la dânsul botezându-Să, să pogoară porumbul. Şi glasul Tatălui să aude şi să urzeşte neamul Lui, de la Iosif până la Adam suindu-să.

1. n anul al cincisprăzeacelea al împărăţiei lui Tiverie Chesariul, domnind Pilat din Pont în Iudeea şi Irod stăpânind a patra parte din Galileea, iară Filip, fratele lui, a patra parte din Ituriia şi din ţinutul Trahoniei şi Lisaniei, a patra parte biruind din Avilinea,

*Fapt.
4, 6

2.* În zilele arhierilor Anei şi Caiafei, fost-au cuvântul Domnului cătră Ioan, fiul Zahariei, în pustie.

3.* Şi au venit în tot ţinutul Iordanului, propoveduind botezul pocăinţii întru iertarea păcatelor. *Mate. 3, 1

4. Precum s-au scris în cartea cuvintelor Isaiei, prorocul, carele zicea:* „Glasul celui ce strigă în pustie: Gătiţi calea Domnului, dreapte faceţi cărările Lui. *Marco 1, 4
Isaia 40, 3

5. Toată valea să va umplea, şi tot muntele şi mägura să va pleca şi ceale strâmbe vor fi dreapte şi ceale colţuroasă, căi neatede. Ioan 1, 43 [23]

6. Şi va vedea tot trupul mântuirea lui Dumnezeu”.

7. Şi zicea celor ce mergea să se boteaze de la el:* „Pui de năpârcă, cine v-au arătat voao să fugiţi de mâniia cea viitoare? *Mate. 3, 7

8. Faceţi, dară, roduri vreadnice de pocăinţă şi nu înceapeţi a zice între voi: «Tată avem pre Avraam», că zic voao că poate rădica Dumnezeu din pietrele aceastea feciori lui Avraam.

9. Că, iată, şi săcurea la rădăcina pomilor zace; deci, tot pomul carele nu face roadă bună să taie şi în foc să aruncă”.

10. Şi-l întreba pre el noroadele, zicând: „Dară ce vom face?”

11.* Şi, răspunzând, au zis lor:** „Cel ce are doao haine să dea celui ce nu are, şi cela ce are bucate aşijderea să facă”. *Iacov 2, 15

12. Iară au venit şi vameşii să se boteaze de la dânsul şi au zis cătră el: „Dascale, ce vom face?” **Ioan 3, 17

13. Iară el au zis cătră dâşii: „Nimica mai mult decât easte rânduie voao să nu faceţi”.

14. Iară l-au întrebat şi ostaşii, zicând: „Dară noi ce vom face?” Şi au zis lor: „Pre nimene nu asupriţi, nici să grăiţi de rău, ci vă ajungă leafa voastră”.

15. Iară gândind norodul şi cugetând toţi întru inimile sale de Ioan, ca nu cumva el să fie Hristos.

16. Răspuns-au Ioan tuturor, zicând:* „Eu cu apă vă botez pre voi, iară vine Cel mai tare decât mine, Căruia nu-l sânt vreadnic a-l dezlega curealele încălţămintelor Lui.** *Mate. 3, 11
**Marc. 1, 8
Ioan 1, 26

17. Căruia easte lopata în mânilor Lui şi va curăţi ariia Sa şi va strânge grăul în jigniţa Sa, iară paie le va arde cu focul nestâns”. Mate. 3, 7
Fapt.

18. Şi multe şi altele propoveduia norodului, mângâindu-l. 1, 5
11, 16

19.* Iară Irod, al patrulea biruatoriu, fiind dojănit de el pentru Irodiada, muiarea frăţine-său, Filip, şi pentru toate realele care le-au făcut Irod, 18, 4
*Mate. 14, 4 [3]
Marco 6, 17

20. Au adaos şi aceasta preste toate şi au închis pre Ioan în temniţă.

21.* Şi au fost deacă s-au botezat toţi oamenii şi, botezându-Să Iisus şi rugându-Să, s-au deschis ceriul. *Mate. 3, 16
Marco 1, 10

22. Şi S-au pogorât Duhul Sfânt, cu chip 1, 10

trupesc, ca un porumb, spre Dânsul, și glas au fost din ceriu, grăind: „Tu ești Fiiul Meu cel iubit, întru Tine bine am voit”.

***Ioan 1, 32** Mate. 23. Și Iisus, începând, era ca de treizeci de ani, fiind, precum să părea, fiul lui Iosif, al lui Ili,

Jos 9, 35 24. Al lui Matat, al lui Levi, al lui Melhi, al lui Iona, al lui Iosif,

2 Petr. 1, 17 25. Al lui Matatie, al lui Amos, al lui Naum, al lui Esli, al lui Nanghe,

26. Al lui Maat, al lui Matatie, al lui Semeiu, al lui Iosif, al Iudei,

27. Al lui Ioana, al lui Risa, al lui Zorovavel, al lui Salatiil, al lui Nirie,

28. Al lui Melhi, al lui Adi, al lui Cosam, al lui Elmodam, al lui Ir,

29. Al lui Iosi, al lui Eliezer, al lui Iorim, al lui Matat, al lui Levi,

30. Al lui Simeon, al Iudei, al lui Iosif, al lui Ionan, al lui Eliachim,

31. Al lui Melea, a lui Mainan, al lui Matata, al lui Natan, al lui David,

32. Al lui Iesei, al lui Ovid, a lui Vooz, al lui Salmon, al lui Naason,

33. Al lui Aminadav, al lui Aram, al lui Esrom, al lui Fares, al Iudei,

34. Al lui Iacov, al lui Isaac, al lui Avraam, al lui Tara, al lui Nahor,

35. Al lui Zaruh, al lui Ragav, al lui Falec, ai lui Ever, al lui Sala,

36. Al lui Cainan, al lui Arfaxad, al lui Sim, a lui Noe, al lui Lamah,

37. A lui Matusal, al lui Enoh, al lui Iared, al lui Maleleil, al lui Cainan,

38. Al lui Enos, al lui Sit, al lui Adam, al lui Dumnezeu.

CAP 4

Iisus, după patruzăci de zile de post, biruiaște ispitele satanii. În sinagoga Nazaretului, ceteaște prorocia cea despre Sâne, a Isaiei. Și zice a nu fi cinstit prorocul în moșia sa. Pentru aceea, vreau a-l răpezi din munte. În Capernaum scoate dracul și tămăduiaște pre soacra lui Simon și pre alții mulți, de multe fealiuri de boale. Și scoate draci.

***Mate. 9 [4], 1**
Marco 11 [1], 12

1.* ară Iisus, umplându-Să de Duhul Sfânt, S-au întors de la Iordan și S-au dus cu Duhul în pustie,

2. Patruzeci de zile ispitindu-Se de diiavolul. Și nu au mâncat nimica în zilele acealea. Și, sfârșindu-se acealea, mai pre urmă au flămânzit.

3. Și I-au zis diiavolul: „De ești Fiiul lui Dumnezeu, zi pietrii aceștiia să se facă pâne”.

***2 Leage 8, 3** 4. Și au răspuns Iisus cătră el, grăind: „Scris easte* că nu numai cu singură pânea va trăi omul, ci cu tot cuvântul lui Dumnezeu”.

***Mate. 4, 4** 5. Și, suindu-L pre El diiavolul la un munte înalt, I-au arătat Lui toate împărățiile lumii, întru o clipă de ceas.

6. Și I-au zis Lui diiavolul: „Ție voiu da putearea aceasta toată și slava lor, că mie easte dată și oricăruia voiu vrea o voiu da.

7. Deci, de Te vei închina înaintea mea, vor fi toate ale Tale”.

8. Și, răspunzind, Iisus, i-au zis lui: „Fugi de la Mine, satano,* că scris easte: «Domnului Dumnezeului Tău să te închini și Aceluia unuia să slujești»”.

***2 Leage 6, 13**
10, 12

9. Și L-au dus pre El în Ierusalim și L-au pus pre Dânsul pre aripa besearicii și I-au zis Lui: „De ești Fiiul lui Dumnezeu, aruncă-Te de aicea jos.

10.* Că scris easte că îngerilor Săi va porunci pentru Tine să Te păzască.

***Psalm 9 [90], 11**

11. Și, pentru că pre mâni Te vor lua, ca să nu-Ți împiiadeci de piază piciorul Tău”.

12. Și, răspunzind Iisus, au zis lui că: „Scris easte* să nu ispitești pre Domnul Dumnezeul Tău”.

***2 Leage 6, 16**

13. Și, sfârșind diiavolul, toată ispita au fugit de la Dânsul, până la o vreme.

14.* Și S-au întors Iisus cu putearea Duhului în Galileea și au ieșit veaste de El preste toată laturea aceea.

***Mate. 6, 4**
[4, 12]

15. Și El învăța în săboarale lor, fiind slăvit de toți.

Marco 1, 14

16.* Și au venit în Nazaret, unde crescusă, și au intrat, după obiceiul Său, în zioa sâmbetei, în sinagoga, și S-au sculat să cetească.

***Mate. 13, 54**
Marco 6, 1

17. Și I s-au dat Lui cartea Isaiei, prorocului. Și, deschizind cartea, au aflat locul unde era scris:

Ioan 4, 43

18.* „Duhul Domnului preste Mine, pentru care M-au uns. Bine a vesti săracilor M-au trimis, a tămădui pre cei zdrobiți cu inima, a propovedui robilor slobozire și orbilor vedea, a slobozi pre cei sfărmați întru ușurare,

***Isaia 61, 1**

19. A propovedui anul Domnului priimit”.

20. Și, închizind cartea, o au dat slugii și au șezut. Și ochii tuturor din sinagoga era privind la El.

21. Și au început a zice cătră ei că: „Astăzi s-au umplut Scriptura aceasta întru urechile voastre”.

22. Și toți mărturisiia Lui și să mira de cuvintele darului care ieșea din gura Lui. Și zicea: „Au nu easte Acesta fiul lui Iosif?”

23. Și au zis cătră ei: „Cu adevărat veți zice Mie această pildă: «Doftore, vindecă-Te pre Tine însuși! Câte am auzit că ai făcut în Capernaum fă și aici, în moșia ta»”.

24. Și au zis: „Adevăr grăiesc voao că nici un proroc nu easte priimit în moșia sa.

25. Adevăr zic voao, multe văduve era în zilele lui Ilie în Israil, când s-au încuiat ceriul trei ani și șeasă luni, cât au fost foamete mare preste tot pământul.

26.* Și cătră nici una dintru acealea nu au fost trimis Ilie, ci numai la Sarepta Sidonului, la o muiare văduvă.

***3 Împăr. 17, 9**

27.* Și mulți buboși era în zilele lui Elisei, proroc, întru Israil, și nici unul

***4 Împă. 6 [5], 14**

dintr-înșii nu s-au curățit, fără numai Neeman Siriiianul”.

28. Și s-au umplut toți de mânie în sinagoga auzind acestea.

29. Și, sculându-să, L-au scos pre El afară din cetate și L-au dus pre El până în vârful muntelui pre care era zidită cetatea lor, ca să-L arunce jos.

30. Iară El, trecând prin mijlocul lor, S-au dus.

Mate. 31. Și S-au pogorât în Capernaum, cetatea Galileii, și-i învăța pre dânșii sâmbăta.

Marco 32.* Și să mira de învățătura Lui, că era cu
1, 21
putoare cuvântul Lui.

Mate. 33. Și, în sinagoga, era un om carele avea
7, 28
duh de drac necurat și au strigat cu glas mare,

*Marc. 34. Zicând: „Lasă, ce e noao și Ție, Iisuse
1, 23
Nazarineane? Ai venit să ne pierzi pre noi? Știu-Te pre Tine cine ești: Sfântul lui Dumnezeu”.

35. Și l-au certat pre el Iisus, zicând: „Taci, și ieși dintr-însul”. Și, aruncând pre el dracul în mijloc, au ieșit dintr-însul, nimica vătămând pre el.

36. Și s-au făcut spaimă spre toți și să întreba unul cu altul, zicând: „Ce easte cuvântul acesta? Că cu biruință și cu putoare porunceaste duhurilor necurate și ies?”

37. Și au ieșit veaste de El în tot locul, primprejur.

*Mate. 38. Și, sculându-Să din sinagoga, au mers
8, 14
în casa lui Simon.* Iară soacra lui Simon era prinsă de friguri mari și L-au rugat pre El
Marco
1, 30
pentru dânsa.

39. Și stând lângă ea au poruncit frigurilor și o au lăsat pre ea. Și îndată, sculându-Să, slujea lor.

40. Și, apuind soarele, toți câți avea bolnavi cu multe fealiuri de boale îi aducea la Dânsul; iară El, pre fieștecarele puindu-Și mânilor, îi tămăduia.

Marc. 41. Și ieșea și draci dintru mulți, strigând
1, 34
și zicând că: „Tu ești Hristos, Fiiul lui Dumnezeu”. Și, certându-i pre ei, nu-i lăsa să grăiască, căci-L știa pre El că easte Hristos.

42. Iară făcându-să ziuo, ieșind, au mers în loc pustiu, și noroadele căuta pre El și au venit la El și-L ținea pre El, ca să nu Să ducă de la ei.

43. Iară El au zis cătră ei că: „Să cade Mie să vestesc împărăția lui Dumnezeu și altor cetăți, că spre aceasta sânt trimis”.

44. Și poveduia în săboarale Galileii.

CAP 5

După ce învățasă din corabiia lui Petru, aruncând El năvodul, după porunca Lui, au prins mulțime de pește. Vindecând pre cel lepros, îl trimite la preoți. Slăbănogului, iertându-i întâiu păcatele, porunceaste să-și ia patul. Șezând la masă cu Levi, pre carele de la vamă chemasă. De pricina fariseilor ce cârtea, pentru ce cu păcătoșii petreace și pentru ce nu postesc ucenicii Lui.

CAP 4 ȘI 5

1. i au fost când năvălea mulțimea la El, ca să auză cuvântul lui Dumnezeu, și El era lângă lacul Ghenisaretului.

2.* Și au văzut doao corăbii stând lângă lac, iară pescarii, ieșind dintr-însele, spăla mreji. *Mate. 4, 11[18]

3. Și, suindu-Să întru o corabie, carea era a lui Simon, l-au rugat pre dânsul să o depărtează puținel de la pământ și, șezind, învăța pre noroadă din corabie. Marco 1, 16

4. Iară după ce au încetat a grăi, zis-au cătră Simon: „Depărtează-o la adânc și aruncați mrejile voastre spre pescuit”.

5. Și, răspunzind Simon, au zis Lui: „Învățătoriu, toată noaptea ne-am trudit și nimica nu am prins, iară după cuvântul Tău voi arunca mreajea”.

6. Și, făcând așa, prins-au mulțime multă de pești și să rumpea mreajea lor.

7. Și au făcut semn soțiilor sale, care era într-altă corabie, ca să vie să le ajute lor. Și au venit și au umplut amândoao corăbiile, cât să afunda eale.

8. Iară Simon Petru văzind, au căzut la genunchile lui Iisus, zicând: „Ieși de la mine, că om păcătos sânt eu, Doamne.

9. Că-l cuprinseasă pre el spaimă, și pre toți cei ce era cu dânsul, de vânarea peștilor care prinsease.

10. Așijderea, și pre Iacov și pre Ioan, feciorii lui Zevedeu, carii era soții lui Simon. Și au zis Iisus cătră Simon: „Nu te teame, de acum vei vâna oameni”.

11. Și, scoțind amândoao corăbiile, la pământ lăsând toate, au mers după El.

12.* Și au fost când era El întru o cetate și, iată, un om plin de lepră și, văzând pre Iisus au căzut cu fața în jos și să ruga Lui, zicând: „Doamne, de vrei, poți să mă curățăști”. *Mate. 5, 2
Marco 1, 40

13. Și, tinzind mâna, S-au atins de dânsul, zicând: „Voiu, curățește-te”. Și îndată lepra s-au dus de la el.

14. Și El i-au poruncit să nu spuie nimăru: „Ci mergând, te arată* preotului și du darul pentru curățeniia ta, precum au poruncit Moisi, spre mărturie lor”. *Levi. 14, 4

15. Iară cuvântul despre Dânsul mai vartos străbătea și să aduna noroadă multe ca să auză și să se tămăduiască de la Dânsul de boalele sale.

16. Iară El Să ducea în pustie și Să ruga.

17. Și au fost întru o zi, și El învăța, și ședea fariseii și învățătorii legii, carii venisă din toate satele Galileii și a Iudeii și a Ierusalimului, și puterea Domnului îi tămăduia pre ei.

18.* Și, iată, niște bărbați purtând în pat pre un om, carele era slăbănog, și căuta să-l ducă înlăuntru și să-l puie înaintea Lui. *Mate. 9, 2
Marco

19. Și, neaflând pre unde l-ar duce, pentru norod, suindu-se deasupra acoperemântului, 2, 3

I-au slobozit cu patul prin cărămizi în mijloc, înaintea lui Iisus.

20. Și, văzind Iisus credința lor, au zis lui: „Omule, iartă-să ție păcatele tale”.

21. Și au început cărturarii și fariseii a cugeta, grăind: „Cine easte Acesta, Carele grăiaște hule? Cine poate să iarte păcatele, fără numai unul Dumnezeu?”

22. Iară Iisus, știind gândurile lor, răspunzind, au zis către ei: „Ce gândiți întru inimile voastre?”

23. Ce easte mai lezne a zice: «Iartă-să ție păcatele tale», au a zice: «Scoală și umblă»?

24. Iară ca să știți că puteare are Fiiul Omnesc pre pământ a ierta păcatele (zis-au slăbănogului): «Ție grăiesc: Scoală și ia patul tău și te du în casa ta»”.

25. Și îndatăși sculându-să înaintea lor, au luat patul pre care zăcea și s-au dus în casa sa, laudând pre Dumnezeu.

26. Și au cuprins spaimă pre toți și marea pre Dumnezeu. Și s-au umplut de frică, zicând că: „Am văzut lucruri minunate astăzi”.

*Mate. 9, 9
Marco 2, 14
27.* Și, după aceastea, au ieșit și au văzut pre un vameș, anume Levi, șezând la vamă, și i-au zis lui: „Vino după Mine”.

28. Și lăsând toate, s-au sculat și au mers după Dânsul.

29. Și I-au făcut Levi Lui ospăț mare în casa sa; și era gloată multă de vameși și de alții, carii ședea cu ei.

*Marc. 2, 16
30.* Și cârtea asupra lor cărturarii și fariseii, zicând către ucenicii Lui: „Pentru ce mâncați și beați cu vameșii și cu păcătoșii?”

31. Și, răspunzind, Iisus au zis lor: „Nu trebuie doftor sănătoșilor, ci bolnavilor.

*Marc. 2, 17
32.* Nu am venit să chem pre cei drepti, ci pre cei păcătoși, la pocăință”.

*Marc. 2, 18
33. Iară ei au zis către El:* „Pentru ce ucenicii lui Ioan postesc des și să roagă, așijderea, și ai fariseilor, iară ai Tăi mănâncă și beau?”

34. Iară El au zis către dânșii: „Au, doară, puteți pre fiii nunții să-i faceți să postească, până când easte Mirele cu ei?”

35. Iată, vor veni zile și, deacă să va lua Mirele de la ei, atunci vor posti întru aceale zile”.

36. Și grăia și pildă către dânșii, că: „Nimene nu pune peatec de la haină noao la haină veachie, că într-alt chip și cea noao să strică și la cea veachie nu să potrivește cel ce easte de la cea noao.

37. Și nimene nu bagă vin nou în foi vechi, iară într-alt chip rumpe vinul cel nou foi și el să varsă și foi vor peri.

38. Ci vinul cel nou să cade să-l bage în foi noi și amândoi să vor ținea.

39. Și nimene carele bea vechiu îndată va de cel nou, că zice: «Cel vechiu mai bun easte»”.

CAP 6

Pre ucenici, căci smulgea spice sâmbăta, îi mântuiaște. Într-altă sâmbătă, vindecă o mână uscată. Pre cei doisprăzeace, pre carii i-au ales, îi numeaște apostoli și cu ei și cu mulțime multă, stând în loc pustăiu, învață fericirile și alte sfaturi și porunci evanghelicești. De oțapocul în ochiul fratelui și pomul bun și rău din rod a-l cunoaște. Cel ce aude cuvintele lui Hristos, cui să asamănă, de le va plini, și cui, de nu le va va plini.

1.* i au fost în sâmbăta a doao, *Mat. 12, 1
Marco 2, 23
întâiu, trecând El prin sămănături și rumpea ucenicii Lui spice și mânca, frecând cu mâinile.

2. Iară oarecarii din farisei le-au zis lor: „Ce faceți care nu să cade a face sâmbăta?”

3. Și, răspunzind, Iisus au zis lor: „Dar nici aceasta nu ați cetit, ce au făcut David când au flămânzit el însuși și cei ce era cu el?”

4.* Cum au intrat în Casa lui Dumnezeu și au luoat pânila punerii înainte și au mâncat și au dat și celor ce era cu el care nu să cădea să le mance,** fără numai preoții”. *1 Împă. 21, 6
**Ieșire. 29, 32

5. Și zicea lor că: „Fiiul Omnesc easte Domn și sâmbetei”. Leviț. 24, 9

6. Și au fost într-altă sâmbătă, că au intrat El în sinagoga și au învățat.* Și era acolo un om a căruia mâna, cea dreaptă, era uscată. *Mat. 12, 10
Marco 3, 1

7. Și privea cărturarii și fariseii de va vindeca sâmbăta, ca să afle vină asupra Lui.

8. Iară El știia gândurile lor și au zis omului carele avea mâna uscată: „Scoală și stăi în mijloc”. Iară el, sculându-să, au stătut.

9. Și au zis Iisus către ei: „Întreba-voiu pre voi ce să cade sâmbăta? A face bine, au a face rău? Suflet a mântui, au a piiarde?”

10. Și, căutând spre toți, au zis omului: „Întinde mâna ta”. Iară el au făcut așa. Și s-au făcut mâna lui sănătoasă, ca și ceaalaltă.

11. Iară ei s-au umplut de nebunie și vorbea între sine ce să facă lui Iisus.

12. Și au fost în zilele acealea, au ieșit la munte să Se roage și toată noaptea au fost acolo întru rugăciunea lui Dumnezeu.

13.* Iară deaca s-au făcut ziua, au chemat pre ucenicii Săi și au ales dintru dânșii doisprăzeace (pre carii și apostoli i-au numit). *Mat. 10, 1
Marco 3, 13

14. Pre Simon, pre carele l-au numit Petru, și pre Andreiu, fratele lui, și pre Iacov și pre Ioan și pre Filip și pre Vartolomeiu,

15. Și pre Mateiu și pre Toma și pre Iacov a lui Alfeiu și pre Simon, carele să cheamă Zilot.

16. Pre Iuda, a lui Iacov, și pre Iuda din Iscariot, carele au fost și vânzătoriu.

17. Și, pogorându-Să cu dânșii, au stă-

tut în loc șes și mulțimea ucenicilor Lui și mulțime multă de norod din toată Iudeea și din Ierusalim și de pre lângă Marea Tirului și a Sidonului, carii venisă să-L auză pre El și să se tămăduiască de neputințele sale.

18. Și cei ce să chinuia de duhuri necurate și să vindeca.

19. Și toată gloata căuta să se atingă de El, că puteare ieșii din El și vindeca pre toți.

Mat. 5, 2 [3] 20. Iară El, rădicându-Și ochii Săi spre ucenicii Săi, zicea: „Fericiți cei săraci, că a voastră easte împărăția lui Dumnezeu.

21. Fericiți carii flămânziți acum, că vă veți sătura. Fericiți carii plângeți acum, că veți râde.

Mat. 5, 11 22. Fericiți veți fi când vă vor urî pre voi oamenii și când vă vor despărți pre voi și vă vor batjocori și vor lăpăda numele vostru, ca un rău pentru Fiiul Omenesc.

23. Bucurați-vă întru acea zi și săltați, că, iată, plata voastră multă easte la ceriu. Că după aceastea făcea prorocilor părinții lor.

Ieșire [Sirah] 31, 8 24. Însă, vai, voao, bogaților, că vă luați mângăierea voastră.

Amos 6, 1 25.* Vai, voao, cei ce sânteți acum sătui, că veți flămânzi. Vai, voao, cei ce râdeți acum, că veți plânge și vă veți tângui.

*Isaia 16 [65], 13 26. Vai, voao, când vă vor zice toți oamenii bine, că întru acest chip făcea părinții lor prorocilor celor mincinoși.

27. Ci voao grăiesc, celor ce auziți: Iubiți pre vrăjmașii vostri, bine faceți celor ce vă urăsc pre voi.

28. Bindecuvântați pre cei ce vă blastămă pre voi. Și vă rugați pentru cei ce vă fac voao năcaz.

Mat. 5, 39 1 Corit. 6, 7 29. Celui ce te bate preste o față a obrazului, dă-i lui și ceaalaltă. Și celui ce-ți ia haina, nu-i opri lui și cămașea.

30. Și oricui ceare de la tine dă-i. Și de la cel ce ia ale tale nu le ceare.

Tovie 4, 16 31. Și precum vreați să vă facă voao oamenii, și voi să le faceți lor aseamenea.

Mateiu 7, 12 32.* Și de iubiți pre cei ce vă iubesc pre voi, ce dar easte voao? Că și păcătoșii iubesc pre cei ce-i iubesc pre ei.

*Mat. 5, 46 33. Și de faceți bine celor ce vă fac voao bine, ce dar easte voao? Că și păcătoșii aceaeși fac.

2 Leage 15, 8 Mat. 5, 42 34. Și de dați împrumut de la carii așteptați a lua, ce dar easte voao? Că și păcătoșii păcătoșilor dau împrumut, ca să ia întocma.

35. Însă iubiți pre vrăjmașii vostri și faceți bine. Și dați împrumut nimica așteptând. Și va fi plata voastră multă, și veți fi fiii a Celui de Sus, că El easte bun spre cei nemulțămitori și spre cei răi.

36. Deci, fiți milostivi cum și Tatăl vostru easte milostiv.

37.* Și nu judecați și nu vă veți judeca. Nu osândiți și nu vă veți osândi. Iertați și vă veți ierta. *Mate. 7, 1

38. Dați și să va da voao măsură bună, îndesată și scuturată, și vărsându-să vor da în sânul vostru. * Că, cu acea măsură cu carea veți măsură, să va măsură voao”. *Mate. 7, 2

39. Și le-au zis lor pildă: „Au, doară, poate orb pre orb să poarte? Au nu vor cădea amândoi în groapă? Marco 4, 24

40.* Nu easte ucenicul preste dascalul său; iară tot cel desăvârșit va fi ca și dascalul lui. *Mate. 10, 24

41.* Și ce vezi gozul care easte în ochiul fratelui tău, iară bârna carea easte în ochiul tău nu o sâmți? Ioan 13, 16

42. Sau cum poți zice fratelui tău: «Frate, lasă să scoț gozul care easte în ochiul tău», însuți nevăzând bârna carea easte în ochiul tău? Fățarnice, scoate întâiu bârna din ochiul tău, și atunci vei vedea să scoți gozul (a) din ochiul fratelui tău. *Mate. 7, 3

43.* Că nu easte pom bun care face rod rău. Nici pom rău care face rod bun. *Mate. 7, 18

44. Că tot pomul din rodul său să cunoaște, că nu adună smochine din spini, nici din rug culeg struguri. 12, 33

45. Omul bun din vistieria cea bună a inimii sale scoate ceale bune, și omul cel rău din vistieria cea rea a inimii sale scoate ceale reale. Că din prisosința inimii grăiaște gura lui.

46.* Iară ce Mă chemați: «Doamne, Doamne», și nu faceți ceale ce vă zic? *Mate. 7, 21

47. Tot cel ce vine la Mine și aude cuvintele Meale și le face voiu arăta voao cui easte aseamenea. Roma 2, 13

48. Aseamenea easte omului carele-și zidește casă, carele au săpat afund și au pus temeliia pre piază; iară, vărsându-să apele, s-au lovit râul în casa aceaea și nu au putut să o clătească, pentru că era zidită pre piază. Iacov 1, 22

49. Iară cel ce au auzit și nu au făcut aseamenea easte omului carele și-au zidit casa sa pre pământ, fără de temelie. În carea au lovit râul și îndată au căzut și s-au făcut sfărmaș casei aceia mare”.

CAP 7

Mirându-Să de credința sutașului, de departe îi tămăduiaște sluga. Lângă poarta cetății Naim, învie pre fiul văduvii. Multe seamne face înaintea ucenicilor lui Ioan Botezătorul, ce întreba: au El ar fi Cel ce era să vie, și alte seamne multe face. Și, ducându-să aceia, mult laudă pre Ioan. Nici viața lui Ioan, nici a lui Hristos au plăcut jidovilor, pre carie-i asamănă pruncilor ce strigă în târg întră sineși. Muiarea păcătoasă îi spală picioarele. Răspunde lui Simon, ce cârtea pentru aceasta, puind pilda despre doi deatornici. Și iertând păcatele muierii.

42. (a) Ștercul.

*Mat. 8, 5 1. i, după ce au plinit toate cuvintele Sale, în auzul norodului, au intrat în Capernaum.

2. Iară sluga unui sutaș, fiind bolnav, era să moară, carele era la dânsul de cinste.

3. Și, auzind de Iisus, au trimis la Dânsul bătrânii jidovilor, rugându-L ca să vie să mântuiască sluga lui.

4. Iară ei, venind la Iisus, L-au rugat pre Dânsul cu deadinsul, zicând că: „Easte vreadnic ca să-i dai lui aceasta,

5. Că iubeaște neamul nostru și sinagoga el o au zidit noao”.

*Mate. 8, 8 6. Iară Iisus mergea cu dânșii și, când nu era departe de casă, au trimis la Dânsul sutașul priiateni, zicându-i: „Doamne, nu Te osteni, că nu sânt vreadnic ca să întri supt acoperemântul meu.

7. Pentru aceea, nici pre mine nu m-am socotit vreadnic a veni la Tine. Ci zi numai cu cuvântul și să va tămădui sluga mea.

8. Că și eu sânt om rânduit supt deregătorie, și având supt mine slujitori, și zic acestuia: «Mergi», și merge, și altuia: «Vino», și vine. Și slugii mele: «Fă aceasta», și face”.

9. Iară Iisus, auzind acestea, S-au mirat de el și, întorcându-Să, au zis cătră norodul care mergea după Dânsul: „Grăiesc voao, nici în Israil nu am aflat atâta credință”.

10. Și, întorcându-să trimișii acasă, au aflat pre sluga cea bolnavă sănătoasă.

11. Și au fost după aceea, mergea într-o cetate, carea să chema Nain, și cu Dânsul mergea și ucenicii Lui mulți și norod mult.

12. Iară deacă s-au apropiat de porțile cetății, iată, scotea pre un mort, fiu unul născut al maicii lui, și aceea era văduvă, și norod mult din cetate cu dânsa.

13. Și, văzindu-o pre dânsa Domnul, I s-au făcut milă de ea și i-au zis ei: „Nu plânge”.

14. Și, mergând, S-au atins de pat (iară cei ce-l ducea au stăcut) și au zis: „Tinărul, ție zic, scoală!”

15. Și au șezut mortul și au început a grăi și l-au dat pre dânsul mumei lui.

Gios 24, 19 16. Și au luat frică pre toți și marea pre Dumnezeu, zicând că: „Proroc mare S-au sculat într-o noi și cum au cercetat Dumnezeu pre oamenii Săi”.

Ioan 4, 19 17. Și au ieșit cuvântul acesta de El, în toată Iudeea și în toată laturea.

18. Și au vestit lui Ioan ucenicii lui de toate acestea.

Mate. 11, 12 [2, 3] 19. Și, chemând pre doi oarecarii din ucenicii săi, Ioan i-au trimis la Iisus, zicând: „Oare Tu ești Cel ce vine, au pre altul vom aștepta?”

20. Și, venind la Iisus bărbații aceia, au zis: „Ioan Botezătorul ne-au trimis pre noi la Tine, zicând: «Oare Tu ești Cel ce vine,

au pre altul vom aștepta?»”

21. Întru acel ceas, au tămăduit pre mulți de boale și de rane și de duhuri reale, și au dat vedere multor orbi.

22. Și, răspunzind, Iisus au zis lor: „Meargeți și spuneți lui Ioan ce ați văzut și ce ați auzit:” *Isaiia 35, 5 că orbii văd, schiopii umblă, leproșii să curățesc, surzii aud, morții să scoală, săracilor bine să vestească.

23. Și fericit easte cel ce nu să va sminti într-o Mine”.

24. Iară după ce s-au dus ucenicii lui Ioan, au început a grăi cătră norod de Ioan: „Ce ați ieșit să vedeți în pustie? Au, doară, trestie clătită de vânt?

25. Dară ce ați ieșit să vedeți? Au, doară, om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei ce sânt în haine scumpe și într-o desfătări în casele împărătești sânt.

26. Dară ce ați ieșit să vedeți? Au proroc? Adevăr zic voao: și mai mult decât proroc,

27.* Că acesta easte, de carele easte scris: *Mala. 3, 1 «Iată, Eu trimiț înțelgerul Mieu înaintea feții Tale, carele va găti calea Ta, înaintea Ta». Mate.

28. Că zic voao: Mai mare proroc într-o cei născuți din muieri decât Ioan Botezătorul, nimene nu easte; iară cel mai mic într-o împărăția lui Dumnezeu mai mare decât el easte”.

29. Și, auzind tot norodul, și vameșii, drept L-au mărturisit pre Dumnezeu, botezându-să cu botezul lui Ioan.

30. Iară fariseii și legiuitorii au lepădat de la sine sfatul lui Dumnezeu, nebotezându-să de la dânsul.

31. Iară Domnul au zis:” *Mat. 11, 16 „Cui voi asemenea pre oamenii neamului acestuia? Și cui sânt aseamenea?”

32. Aseamenea sânt pruncilor carii șed în târg și strigă unul cătră altul, zicând: «Fluierat-am voao și n-ați jucat; tânguitu-ne-am voao și n-ați plâns».

33.* Că au venit Ioan Botezătorul, nici pâne *Mate. 3, 4 mâncând, nici vin bind, și ziceți: «Drac are».

34. Venit-au Fiiul Omenesc, și mâncând și Marco 1, 6 bind, și ziceți: «Iată, om mâncătoriu și beutoriu de vin, priiaten vameșilor și păcătoșilor».

35. Și s-au îndreptat înțelepciunea de la toți fiii săi”.

36. Și ruga pre El unul din farisei ca să mănânce cu dânsul și, întrând în casa fariseului, au șezut.

37.* Și, iată, o muiare în cetate, carea era *Mat. 26, 7 păcătoasă, cunoscând că șeade în casa fariseului, aducând un clondiriu cu mir și Marco 14, 3 stând lângă picioarele Lui,

38. Dinapoi, plângând, au început cu lacrimi Ioan 11, 2 a spăla picioarele Lui și le ștergea cu părul capului său și săruta picioarele Lui și le ungea cu mir. 12, 3

39. Iară fariseul, carele chemasă pre El, văzând, au zis întru sine, grăind: „Acesta, de ar fi proroc, ar ști cine și ce fealiu de muiare să atinge de El, că easte păcătoasă”.

40. Și, răspunzind, Iisus au zis cătră el: „Simone, am oarece să-ți zic”. Iară El au zis: „Zi, Învățătoriule”.

41. „Doi deatornici era unui cămătarnic, unul era deatoriu cu cinci sute de dinari, iar altul cu cincizeci.

42. Și, neavând ei cu ce să plătească, i-au iertat pre amândoi. Spune-Mi, dară, carele dintr-înșii va iubi pre dânsul mai mult?”

43. Iară Simon, răspunzind, au zis: „Mi să pare că acela cui mai mult i-au dăruit”. Iară El au zis: „Drept ai judecat”.

44. Și, întorcându-Să cătră muiare, au zis lui Simon: „Vezi pre această muiare? Am intrat în casa ta, apă pre picioarele Meale nu ai dat, iară aceasta cu lacrimi Mi-au spălat picioarele și le-au șters cu părul capului său.

45. Sărutare nu Mi-ai dat, iară aceasta, de când am intrat, nu au încetat sărutându-Mi picioarele Meale.

46. Cu untdelemn capul Mieu nu l-ai uns, iară aceasta cu mir Mi-au uns picioarele Meale.

47. Pentru aceea, zic ție: Iartă-să păcatele ei ceale multe, că au iubit mult. Iară cui să iartă puțin iubeaște mai puțin”.

Mat. 9, 2 48. Și au zis cătră ea: „Iartă-ți-să păcatele tale”.

49. Și au început cei ce ședea cu Dânsul a grăi întru sine: „Cine easte Acesta, Carele iartă și păcatele?”

50. Și au zis cătră muiare: „Credința ta te-au mântuit, mergi în pace”.

CAP 8

Pune înainte pildă despre sămănătoriu și ucenicilor tălcuiaște. Nimica nu easte tainuită care să nu să vădească. Pre carii zice a fi mumă-Sa și frații Săi. În mare, Să deșteaptă din somn, ceartă vântul. Pre îndrăcitul cel cumplit izbăveaște de legheon, de draci, îngăduind dracilor să între în porci. Atingându-să de tivitura veșmântului Lui, să mântuiaște muiarea de curgerea sângelui. Și fata lui Iair, arhisinagogului, cu cuvântul Lui învie.

1. i au fost după aceea, umbla El prin cetăți și prin sate, propoveduind și vestind împărăția lui Dumnezeu, și cei doisprăzece cu El.

Mat. [Marcu] 16, 9 2. Și niște muieri, care să tãmaduisă de duhuri reale și de boale, Mariia, carea să chema Magdalena, dintru carea ieșise șapte draci,

3. Și Ioana, muiarea lui Huza, ispravnicul lui Irod, și Susana și alte multe care slujia Lui, din avuțiile sale.

4. Iar adunându-se norod mult foarte și din cetăți venind la El, le-au grăit prin pildă:

5.* „Leșit-au sămănătoriu să samene să-mânța sa și, când au sămănat, una au căzut lângă cale și s-au călcat, și paserile ceriului o au mâncat. *Mat. 13, 3 Marco 4, 5

6. Iară alta au căzut pre piază și, deacă au răsărit, s-au uscat, pentru că nu avea umezală.

7. Și alta au căzut întră spini și, crescând, spinii o au înecat.

8. Iară alta au căzut pre pământ bun și, crescând, au făcut rod cu sutele”. Acestea zicând, au strigat: „Cel ce are urechi de auzit să auză”.

9. Și L-au întrebat ucenicii Lui pre Dânsul, zicând: „Ce easte pilda aceasta?”

10. Iară El au zis: „Voao easte dat a ști tainele împărăției lui Dumnezeu; iară celorlalți, în pilde,* ca, văzând, să nu vază și, auzind, să nu înțaleagă. *Isaia 6, 9

11. Iară pilda easte aceasta: sămânța easte cuvântul lui Dumnezeu. Mate. 13, 14

12. Iară cea de lângă cale sânt cei ce aud, iară după aceea vine diavolul și ia cuvântul de la inima lor, ca nu cumva, crezând, să se mântuiască. Marco 4, 12 Ioan 12, 40

13. Iară cea de pre piază, sânt carii, când aud, cu bucurie priimesc cuvântul și aceștia rădăcină nu au, carii cred până la o vreme și în vreme de ispită să leapădă. Fapte 28, 26 Roma. 11, 8

14. Iară cea ce au căzut în spini, aceștia sânt carii aud, ci cu bogățiile și cu grijile și cu dulcețile lumii aceștia umblând să îneacă și nu rodesc desăvârșit.

15. Iară cea de pre pământ bun, aceștia sânt carii cu inimă bună și curată auzind cuvântul îl țin și fac rod întră răbdare.

16.* Iară nimene, aprinzind lumina, o acopere cu vas sau o pune supt pat, ci o pune în sfejnic, ca cei ce întră să vază lumina. *Mat. 5, 15 Marco 4, 21

17.* Că nu easte lucru de taină care să nu să areate, nici lucru ascuns care să nu să cunoască și să nu vie la arătare. *Mat. 10, 26 Marco 4, 22

18. Deci, păziți cum auziți,* că cel ce are să va da lui, iară cel ce nu are și ce i să pare că are să va lua de la dânsul. *Mat. 13, 12

19.* Și au venit la Dânsul muma Lui și frații Lui și nu să putea întâlni cu Dânsul, pentru norod. *Mat. 12, 44

20. Și l-au spus Lui, zicând: „Muma Ta și frații Tăi stau afară, vrând să Te vază pre Tine”. Marco 3, 32

21. Iară răspunzind, au zis cătră ei: „Mumă-Mea și frații Miei aceștia sânt, carii aud cuvântul lui Dumnezeu și-l fac”.

22.* Și au fost într-o zi, și El au intrat în corabie și ucenicii Lui, și au zis cătră ei: „Să treacem de ceaea parte de lac”. Și au purces. *Mat. 8, 23 Marco 4, 36

23. Iară mergând ei cu corabiia, au adormit El. Și s-au pogorât vifor de vânt în lac și să umplea și în perire era ei.

24. Și apropiindu-să, L-au deșteptat pre Dânsul, zicând: „Învățătoriule, Învățătoriule, perim”. Iară El, sculându-Să, au certat vântul și valul apei, și au încetat și s-au făcut liniște.

25. Și au zis cătră ei: „Unde easte credința voastră?” Iară ei, temându-se, s-au mirat, zicând unul cătră altul: „Cine easte Acesta, că poruncește și vânturilor și apei, și-L ascultă pre Dânsul?”

26. Și au venit cu corabiia în ținutul gadareanilor, care easte de ceaea parte de Galileea.

27. Și, ieșind El pre pământ, L-au întimpinat pre El un bărbat oarecarele din cetate, carele avea draci de multă vreme și în haină nu să îmbrăca și în casă nu rămânea, ci în mormânturi.

28. Iară văzând pre Iisus și strigând, au căzut înaintea Lui și cu glas mare au zis: „Ce easte mie și Ție, Iisuse, Fiiul lui Dumnezeu Celui de Sus? Rogu-Te, nu mă munci pre mine”.

29. Că porunca duhului celui necurat să iasă din omul acela, că în multe vremi îl apuca pre dânsul, și îl lega pre el cu lanțuri de fier și cu obezi, păzind pre el și, sfărmand legăturile, să gonea de dracul prin pustie.

30. Și l-au întrebat pre el Iisus, grăind: „Carele îți easte numele?” Iară el au zis: „Leghion”. Că draci mulți intrasă într-însul.

31. Și ruga pre El ca să nu poruncească lor să meargă în beznă.

32. Și era acolo o turmă mare de porci, ce să păștea în munți. Și ruga pre El ca să poruncească lor să între într-înșii. Și le-au poruncit lor.

33. Și, ieșind dracii din om, au intrat în porci și s-au pornit turma pre țărături în iazer și s-au înecat.

34. Iară păstorii, văzând ceaea ce să făcuse, au fugit; și, mergând, au spus în cetate și prin sate.

35. Și au ieșit să vază ce au fost și au venit la Iisus și au aflat omul dintru carele ieșisă dracii îmbrăcat și venitu-și în minte, șezând lângă picioarele lui Iisus, și s-au temut.

36. Și le-au spus lor cei ce văzusă cum s-au mântuit îndrăcitul.

37. Și L-au rugat pre Dânsul tot norodul ținutului gadareanilor să Se ducă de la dânșii, că era cuprinși cu mare frică. Iară El, întrând în corabie, S-au întors.

38. Iară bărbatul dintru care ieșisă dracii, ruga pre El ca să fie cu Dânsul. Iară Iisus l-au slobozit pre El, grăind:

39. „Întoarce-te în casa ta și spune câte ți-au făcut ție Dumnezeu”. Și s-au dus, mărturisind prin toată cetatea câte i-au făcut Iisus lui.

40. Și au fost când s-au înturnat Iisus, L-au priimit pre El gloata, că toți era aștep-

tându-L pre El.

41.* Și, iată, au venit un bărbat, căruia era numele Iair, și acela era domn sinagogăi și, căzând la picioarele lui Iisus, L-au rugat ca să între în casa lui. *Mat. 9, 18
Marco 5, 22

42. Că avea numai o fată, ca de doisprăzece ani, și aceea murea (Iară când mergea, Îl impresura noroadele.

43. Și o muiare, fiind întru curgerea sângelui de doisprăzece ani, carea cheltuisă la doftori toată avuția sa și nici de la unul nu au putut să se vindece,

44. Și, apropiindu-să din dos, s-au atins de poala hainii Lui și îndatăși au stătut curgerea sângelui ei.

45. Și au zis Iisus: „Cine easte carele s-au atins de Mine?” Iară lăpădându-să toți, zis-au Petru și cei ce era cu El: „Învățătoriule, noroadele Te îmbulzesc și Te impresoară, și zici: «Cine easte cel ce s-au atins de Mine?»”

46. Iară Iisus au zis: „S-au atins de Mine oarecine, că Eu am simțit putearea ieșind din Mine”.

47. Iară muiarea, văzând că nu s-au ascuns, au venit trâmurând și căzind înaintea Lui, și au spus înaintea a tot norodul pentru carea pricină s-au atins de El și cum s-au tămăduit îndată.

48. Iară El i-au zis ei: „Îndrăznește, fiică, credința ta te-au mântuit, mergi în pace”.)

49. Încă grăind El, venit-au oarecarele de la mai-marele sinagogăi, zicând lui că: „Au murit fata ta, nu supăra pre Învățătorul”.

50. Iară Iisus, auzind, au răspuns lui, zicând: „Nu te teame; numai creade, și să va mântui”.

51. Iară întrând în casă, nu au lăsat pre nici unul să între, fără numai pre Petru și pre Iacov și pre Ioan și pre tatăl fecioarei și pre muma ei.

52. Și plângea toți și să tânguia pentru dânsa. Iară El au zis: „Nu plângeți, că nu a murit, ci doarme”.

53. Și-și bătea joc de El, știind că au murit.

54. Iară El, scoțind pre toți afară și apucându-o de mână, au strigat, zicând: „Fecioară, scoală!”

55. Și s-au întors duhul ei și s-au sculat îndată și au poruncit să-i dea ei să mănânce.

56. Și s-au spăimântat părinții ei. Iară El au poruncit lor să nu spuie nimăru ce s-au făcut.

CAP 9

Trimițind pre ucenici a propovedui, le dă porunci să le fie. Auzind Irod de veastea lui Hristos, pofteaște a-L vedea. Cu cinci pâini și doi pești satură Iisus cinci mii de bărbați. Petru Îl mărturisește a fi Hristosul lui Dumnezeu. Vesteaște patimile Sale și de a-Și lua crucea Sa. Schimbându-Să la față, stă împreună Moisi și Ilie, într-o mărire. La rugăciunea tatălui, scoate dracul din fiiu. Să face price întră apostoli, care ar fi mai mare. Fiii lui Zevedeu vreau a amestui pre samarineani cu foc din ceriu, căci n-au cuprins pre Iisus. Pre cel ce vrea a-I urma nu-l priimește, iară pre altul îl cheamă. Nici îl lasă să îngroape întâiu pre tatăl său.

*Mat.
10, 1
Marco
6, 7

1. **S**i, chemând pre cei doisprăzece ucenici ai Săi, le-au dat lor putere și stăpânire preste toți dracii și a vindeca boalele.

2. Și i-au trimis pre ei să propoveduiască împărăția lui Dumnezeu și să tămăduiască pre cei bolnavi.

*Mat.
10, 9
Marco
6, 8

3.* Și au zis cătră ei: „Nimic să nu luați pre cale, nici toiag, nici traistă, nici pâne, nici argint, nici doao haine să aveți.

4. Și, ori în ce casă veți intra, acolo să petreceți și de acolo să ieșiți.

*Fapt.
13, 51

5. Și oricâți nu vă vor priimi pre voi, * ieșind din cetatea aceea, praful de pre picioarele voastre să-l scuturați, spre mărturie asupra lor.

6. Și, ieșind, umbla împregiur, prin sate, propoveduind și tămăduind pretutindinea.

*Mate.
14, 1
Marco
6, 14

7.* Și au auzit Irod, tetrarhul, toate ceale ce să făcea de la Iisus și nu să pricepea, pentru că zicea unii că Ioan s-au sculat din morți;

8. Iară alții că Ilie s-au arătat, iară alții că unul din prorocii cei de demult au înviiat.

9. Și au zis Irod: „Pre Ioan eu l-am tăiat, dar Acesta cine easte, de Carele auz eu unele ca aceastea?” Și căuta să-L vază pre El.

10. Și, întorcându-se apostolii, au spus Lui toate câte au făcut. Și, luându-i pre ei, s-au dus singur în loc pustiiu al cetății, carea să cheamă Vitsaida.

11. Iară noroadele, înțelegând, au mers după Dânsul și, priimindu-i pre ei, le grăia lor de împărăția lui Dumnezeu, și pre cei ce le trebuia tămăduire îi vindeca.

*Mate.
14, 15
Marco
6, 36

12.* Iară zioa începuse a să pleca. Și, apropiindu-să cei doisprăzece, au zis Lui: „Slobozește norodul, ca, mergând în satele și în orașele ceale de primprejur, să se abată și să-și afle bucate, că aici sântem în loc pustiiu”.

13. Iară El au zis cătră ei: „Dați-le lor voi să mânce”. Iară ei au zis: „Nu easte la noi mai mult decât cinci pâni și doi pești; poate că vom merge noi să cumpărăm bucate la tot norodul acesta”.

14. Că era ca cinci mii de bărbați. Și au zis cătră ucenicii Săi: „Puneți pre ei

ceate, câte cincizeci”.

15. Și au făcut așa și i-au așezat pre ei, pre toți.

16. Deci, luând ceale cinci pâni și acei doi pești și, căutând la ceriu, le-au blagoslovit și le-au sfrânt și le-au dat ucenicilor să puie înaintea norodului.

17. Și au mâncat și s-au săturat toți și au luat din sfârmiturile care rămăsease lor, doaosprăzece coșuri.

18.* Și au fost când să ruga El singur, era cu El ucenicii Lui, și i-au întrebat pre ei, zicând: „Cine Mă zic noroadele pre Mine că sânt?” *Mate.
16, 15 [13]
Marco
8, 27

19. Iară ei, răspunzând, au zis: „Ioan Botezătoriu, iară alții Ilie, iară alții că oarecare proroc din cei de demult au înviiat”.

20. Și le-au zis lor: „Dară voi cine Mă ziceți că sânt?” Iară Petru, răspunzind, au zis: „Hristos a lui Dumnezeu”.

21. Iară El, dojenindu-i pre dânșii, le-au poruncit ca nimănui să nu spuie aceasta,

22. Zicând* că: „Să cade Fiiului Omenesc mult a pătimi și a Să defăima de bătrâni și de arhierii și de cărturari și a Să omorî și a triia zi a înviiat”. *Mate.
61 [16], 21
Marco
8, 31

23.* Și zicea cătră toți: „Oricine vrea să vie după Mine să se lepede de sine și să ia crucea sa în toată zioa și să vie pre urma Mea. 8, 36 *Mate.
10, 38
16, 24

24. Că oricine va vrea să-și mântuiască sufletul său piiarde-l-va; iară cine-și va piiarde sufletul său pentru Mine, acesta-l va mântui. Marco
8, 34
Gios
14, 27

25. Că ce folos easte omului de va dobândi lumea toată, iară pre sine să se piiarză sau să se păgubească? 17, 33
Ioan
12, 25

26.* Că, oricine să va rușina de Mine și de cuvintele Meale, și Fiiul Omenesc Să va rușina de acesta, când va veni într-o mărire Sa și a Tatălui și a sfinților îngeri. *Mate.
10, 33
Marco
8, 38

27.* Și zic voao cu adevărat, sânt unii, din cei ce stau aici, carii nu vor gusta moarte, până când vor vedea împărăția lui Dumnezeu”. 2 Tim.
2, 12 *Mate.
16, 28

28.* Și au fost, după cuvintele aceastea, mai opt zile și, luând pre Petru și pre Ioan și pre Iacov, S-au suit în munte să Se roage. Marco
9, 1 *Mate.
17, 1

29. Și s-au făcut, când Să ruga El, vederea feații Lui alta și haina Lui albă, strălucind. Marco
9, 2

30. Și, iată, doi bărbați vorbea cu Dânsul, carii era Moisi și Ilie,

31. Carii, văzându-să într-o mărire, spunea ieșirea (a) Lui, carea era să o plinească în Ierusalim.

32. Iară Petru și cei ce era cu Dânsul să îngroaiase de somn și, deșteptându-se, văzutu-mărirea Lui și pre cei doi bărbați, carii sta cu Dânsul.

30. (a) Sfârșitul.

33. Și au fost când s-au despărțit ei de la Dânsul, zis-au Petru către Iisus: „Învățătoriule, bine easte noao a fi aici, și să facem trei colibi, una Ție, și una lui Moisi, și una lui Ilie”, neștiind ce grăia.

34. Și, grăind el aceastea, s-au făcut nor și i-au umbrit pre dâșii și s-au spăriat, când au intrat ei în nor.

2 Pet. 1, 17 35. Și glas au fost din nor, zicând: „Acesta easte Fiiul Mieu cel iubit, pre Acesta ascultați!”

36. Și când s-au făcut glasul, S-au aflat Iisus singur și ei au tăcut și nimănu nu au spus în zilele acealea nimic de ceale ce văzuse.

37. Și au fost a doo zi, pogorându-se ei din munte, i-au întâmpinat pre ei norod mult.

Mat. 17, 14 Marco 9, 17 38. Și, iată, un bărbat din norod au strigat, zicând: „Dascale, rogu-Te caută spre fiiul mieu, că unul născut easte mie.

39. Și iată-l apucă pre el duh și de năpraznă strigă și-l trânteaște și să tăvăleaște cu spume și anevoie să duce de la el, sfărmandu-l pre el.

40. Și m-am rugat de ucenicii Tăi să-l scoață și nu au putut”.

41. Iară Iisus, răspunzând, au zis: „O, neam necredincios și îndărăptnic, până când voi fi cu voi și voi răbda pre voi? Ado pre fiiul tău încoace”.

42. Și, încă apropiindu-să el, l-au trântit pre el dracul și l-au scuturat. Iară Iisus au certat pre duhul cel necurat și au tămăduit pruncul, și l-au dat tătâne-său.

43. Și să mira toți de mărimea lui Dumnezeu; iară, mirându-să ei de toate care le făcea Iisus, au zis către ucenicii Săi:

44. „Puneți voi în urechile voastre cuvintele aceastea, că: Fiiul Omenesc Să va da în mânilor oamenilor”.

45. Iară ei nu au înțeles cuvântul acesta și era acoperit de către ei, ca să nu-l priceapă, și să temea să-L întreabe pre El de cuvântul acesta.

Mate. 18, 1 46. Și au intrat gând întru ei: Cine ar fi dintru ei mai mare?

Marco 19 [9], 34 47. Iară Iisus, știind gândul inimii lor, luând un prunc, l-au pus pre el lângă Sine.

48. Și au zis lor: „Oricine va priimi pruncul acesta întru numele Mieu pre Mine priimeaste. Iară cine priimeaste pre Mine priimeaste pre Cel ce M-au trimis pre Mine; că cine easte întru voi mai mic acesta va fi mare”.

49. Iară Ioan, răspunzind, au zis: „Învățătoriule, am văzut pre unul în numele Tău scoțind dracii și l-am oprit pre el, pentru că nu umblă cu noi”.

50. Și au zis Iisus către el: „Nu-l opriți, că cine nu easte împotriva noastră pentru noi easte”.

51. Și au fost când s-au plinit zilele suirei Lui și El Și-au întărit fața Sa, ca să meargă în Ierusalim.

52. Și au trimis soli înaintea feații Sa-

le și, mergând, au intrat în cetatea samarineanilor, să-l gătească Lui.

53. Și nu L-au priimit pre Dânsul, că fața Lui era mergând în Ierusalim.

54. Și, văzind ucenicii Lui, Iacov și Ioan, au zis Lui: „Doamne, voia-Ți easte să zicem să se pogoară foc din ceriu și să-i amistuiască pre ei, cum și Ilie au făcut”.

55. Iară, întorcându-să, Iisus i-au certat pre ei și au zis: „Nu știți al cărui duh sânteți voi?

56.* Că Fiiul Omenesc nu au venit să piarză sufletele oamenilor, ci să le mântuiască”. Și au mers într-alt sat.

*Ioan 3, 17 12, 47

57. Și au fost când mergea ei pre cale, zis-au oarecine către Dânsul: „Voiu să merg după Tine, oriunde vei merge, Doamne”.

58. Și i-au zis Iisus lui:* „Vulpile au vizunii și pasările ceriului cuiburi, iară Fiiul Omenesc nu are unde să-Și pleace capul”.

*Mate. 8, 20

59. Și au zis către altul: „Vino după Mine”. Iară el au zis: „Doamne, lasă-mă mai întâiu să merg să îngrop pre tatăl mieu”.

60. Și i-au zis Iisus lui: „Lasă pre morți să-și îngroape morții lor, iară tu mergi de vesteaste împărăția lui Dumnezeu”.

61. Zis-au și altul: „Voiu să merg după Tine, Doamne, numai întâiu mă lasă să toclesc ceale ce sânt în casa mea”.

62. Iară Iisus au zis către El: „Nimene, puind mâna sa pre plug și căutând îndărăpt, easte îndreptat întru împărăția lui Dumnezeu”.

CAP 10

Trimițind înainte, la toate cetățile, șeptezeci și doi, le dă porunci, carele, propoveduind, să le ție. Și, bucurându-să de supunerea dracilor, zice că nu trebuie pentru aceasta, mai ales, a să bucura. Ceartă cetățile ceale împietrite, în care să făcusă multe puteri. Și săltând, cu duhul, să mărturiseaste Tatălui, Legiuitorului, ce-L ispitea, după spunerea poruncii de iubirea lui Dumnezeu și a deaproapelui. Arată cine e deaproapele, prin pilda omului ce să pogorea din Ierusalim. Martei, ce slujia și să jeluia pentru soru-sa, Mariia, zice că Mariia partea cea mai bună ș-au ales.

1. upă aceastea, arătat-au Domnul și pre alți șeptezeci de ucenici și i-au trimis pre ei, câte doi, înaintea feații Sale, în tot orașul și locul unde era să meargă El.

2. Și zicea către ei:* „Iată, săceriș easte mult, iară lucrători puțini. Deci, vă rugați Domnului săcerăturii, ca să scoață lucrători la săcerișul Său.

*Mat. 9, 37

3. Meargeți,* iată, Eu vă trimiț pre voi, ca mieii în mijlocul lupilor.

*Mate. 10, 16

4.* Să nu purtați pungă, nici traistă, nici încălțăminte;** și să nu întrebați de sănătate, în cale, pre nimene.

*Mat. 10, 10

5. Ori în ce casă veți intra, mai întâiu ziceți: «Pace casii aceștia».

**4 Împăr. 4, 29

6. Și, de va fi acolo fiiul păcii, va odihni spre dânsul pacea voastră; iară de nu, la voi să va întoarce.

7. Întru aceeași casă petreceți, mâncând și bind ceale ce sânt la dânșii,* că vreadnic este lucrătorul de plata sa. Nu treceți din casă în casă.

8. Și, ori în ce cetate veți intra și vă vor priimi pre voi, mâncați ceale ce vor pune înaintea voastră.

9. Și tămăduiți bolnavii carii sânt într-înșă și ziceți lor: «S-au apropiat spre voi împărăția lui Dumnezeu».

10. Și ori în ce cetate veți intra și nu vă vor priimi pre voi, ieșind la ulițele ei, ziceți:

11.* «Și praful care s-au lipit de noi, din cetatea voastră, îl scuturăm la voi. Însă aceasta să știți, că s-au apropiat spre voi împărăția lui Dumnezeu».

12. Iară zic voao că sodomleanilor, în zioa aceea, mai ușor va fi decât cetății aceia.

13.* Vai, ție, Horazine! Vai, ție, Vitsaido! Că de ar fi fost în Tir și în Sidon puterile care au fost întru voi, de demult, în saci și în cenușe șezind, s-ar fi pocăit.

14. Însă Tirului și Sidonului va fi mai ușor la judecată decât voao.

15. Și tu, Capernaume, care te-ai înălțat până la ceriu, până la iad te vei pogori.

16.* Cel ce vă ascultă pre voi pre Mine Mă ascultă; și cel ce să leapădă de voi de Mine să leapădă; iară cel ce să leapădă de Mine să leapădă de Cel ce M-au trimis pre Mine”.

17. Și s-au întors cei șaptezeci cu bucurie, zicând: „Doamne, și dracii să pleacă noao întru numele Tău”.

18. Iară au zis lor: „Văzut-am pre satana ca un fulger din ceriu căzind.

19. Iată, vă dau voao putere să călcați preste șerpi și preste scorpilii și preste toată puterea vrăjmașului și nimica nu va vătămă pre voi.

20. Însă pentru aceasta nu vă bucurați, căci duhurile să pleacă voao, ci vă bucurați pentru că numele voastre sânt scrise în ceriuri”.

21.* Întru acel ceas S-au bucurat Iisus cu Duhul și au zis: „Mulțămesc Ție, Părinte, Doamne al ceriului și al pământului, că ai ascuns acestea de cătră cei înțelepți și cunoscători și le-ai descoperit pruncilor; adevărat, Părinte, că așa au plăcut înaintea Ta.

22. Toate sânt Mie date de la Tatăl Meu. Și nimene nu știe cine easte Fiiul, fără numai Tatăl, și cine easte Tatăl, fără numai Fiiul și căruia va vrea Fiiul să-i descopere”.

23. Și, întorcându-Să cătră ucenici, sângur, au zis:* „Ferice de ochii care văd ceale ce vedeți voi!

24. Că zic voao că mulți proroci și împărați au vrut să văd ceale ce vedeți voi, și nu au văzut, și să auză ceale ce auziți voi, și nu au auzit”.

25.* Și, iată, un legiuitoriu s-au sculat, ispitind pre El și zicând: „Dascale, ce voi face ca să moștenesc viața de veaci?”

26. Iară El, răspunzind, au zis: „În Leage ce easte scris? Cum cetești?”

27. Iară el, răspunzind, au zis:* „Să iubești pre Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toată vârtutea ta și cu tot cugetul tău; și pre deaproapele tău ca însuși pre tine”.

28. Și i-au zis lui: „Drept ai răspuns, fă acestea și vei fi viu”.

29. Iar el, vrând să se îndreptează pre sine însuși, au zis cătră Iisus: „Și cine easte vecinul meu?”

30. Iară Iisus, răspunzind, au zis: „Un om oarecare s-au pogorât din Ierusalim în Ierihon și au căzut în tâlhari, carii, dezbrăcându-l pre el și rănindu-l, s-au dus, lăsându-l abia viu.

31. Și s-au întâmplat de au trecut un preot pre acea cale și, văzându-l, l-au trecut.

32. Așijderea, și un levit, fiind la acel loc, venind și văzându-l, l-au trecut.

33. Iară un samarinean, mergând, au venit la el și, văzându-l, i s-au făcut milă de el.

34. Și, apropiindu-să, au legat ranele lui, turnând untdelemn și vin și, puindu-l pre dobitocul său, l-au dus la o casă de oaspeți și au purtat grije de el.

35. Și, a doao zi, când au purces, scoțind doi arginți, i-au dat gazdei și i-au zis: «Poartă-i grije și orice vei mai cheltui, întorcându-mă, eu voi întoarce ție».

36. Carele dintr-acei trei ți să pare a fi mai deaproape celui ce au căzut în tâlhari?”

37. El au zis: „Carele au făcut milă cu dânșii”. Deci, au zis Iisus lui: „Pasă de fă și tu așijderea”.

38. Iară au fost când mergea ei și au intrat într-un sat, iară o muiare, anume Marta, L-au priimit pre El în casa sa.

39. Și aceea avea o soră carea să chema Mariia, careași, șezind lângă picioarele lui Iisus, asculta cuvântul Lui.

40. Iară Marta să silea spre multă slujbă și, stând, au zis: „Doamne, au nu socotești că soru-mea sângură m-au lăsat să slujesc? Ci zi ei ca să-mi ajute”.

41. Și, răspunzind, Iisus au zis ei: „Marto, Marto, te grijești și spre multe te silești.

42. Ci un lucru trebuiaște, iară Mariia partea cea bună și-au ales, carea nu să va lua de la dânșii”.

*Mat. 22, 35
Marco

12, 28

*2 Leage 6, 5

CAP 11

Învață pre ucenici a să ruga, arătând că cel ce petrece în rugăciune toate le dobândește. Scoțând dracul cel mut, rușinează pre cei ce zicea că cu Velzevuv scoate dracii. O muiare zice a fi fericite țigetele carele au supt Iisus. De sămnel lui Iona. De împărăteasa austrului și de niniviteani. Și de ochiul curat și de cel viclean. Ceartă pre fariseul ce-L chemasă cărtind, căci mânca cu mâinile nespălate. Mustră fățărnicia fariseilor și a cărturarilor, zicând că: de la neamul acesta se va cerca sângele tuturor prorocilor.

1. ost-au când era El la un loc, rugându-Să. Deacă au încetat, zis-au unul din ucenicii Lui cătră Dânsul: „Doamne, învață-ne să ne rugăm, cum au învățat și Ioan pre ucenicii săi”.

*Mat. 2. Și le-au zis lor: „Când vă rugați, să ziceți:”
6, 9 Tatăl nostru, Carele ești în ceriuri, sfințească-Să numele Tău, vie împărăția Ta, fie voia Ta, precum în ceriu, așa și pre pământ.

3. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o noao astăzi.

4. Și ne iartă noao păcatele noastre, precum și noi iertăm tot celui deatoriu noao. Și nu ne duce pre noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău”.

5. Și au zis cătră ei: „Cine dintru voi are priiatin și va merge la dânsul în miezul nopții și va zice lui: «Priiatine, dă-mi împrumut trei pâini,

6. Că au venit, din cale, un priiatin la mine și nu am ce pune înaintea lui»,

7. Și acela, dinlăuntru răspunzând, va zice: «Nu-mi face osteneală, că, iată, ușile sânt încuiate și pruncii miei sânt în așternut cu mine, nu pociu să mă scol să-ți dau ție».

8. Iară zic voao, măcar de nu i-ar da lui, sculându-să, pentru că easte lui priiaten, ci pentru obrăznicia lui, sculându-să, va da lui câtu-i trebuie.

Mate. 9. Și Eu zic voao: Ceareți și să va da voao,
7, 7 căutați și veți afla, bateți și să va deschide
21, 22 voao.

Marco 10. Că tot cel ce ceare va lua, și cel ce caută
11, 24 va afla, și celui ce bate să va deschide.

Ioan 11.* Și al cărui fiu dintră voi va ceare de la
14, 13 tatăl său pâine, au da-i-va lui piatră? Sau
Iacov 1, 5 peaste, au, doară, în loc de peaste, îi va da lui șearpe?

*Mat. 12. Sau de va ceare ou, au da-i-va lui scorpie?
7, 9

13. Deci, deaca voi, fiind răi, știți să dați daruri bune fiilor voștri, cu cât mai vârtos Tatăl vostru Cel din ceriu va da Duh Sfânt celor ce cer de la Dânsul”.

Mat. 14. Și era gonind un drac și acela era mut.
9, 32 Și au fost după ce au ieșit dracul, au grăit
12, 22 mutul și să mira noroadele.

*Mate. 15. Iară unii dintră ei zicea:” „Cu Velzevuv,
9, 34 domnul dracilor, goneaște dracii”.

16. Iară alții, ispitind, căuta de la Dânsul semn din ceriu.

sul semn din ceriu.

17. Iară El, știind gândurile lor, au zis lor: „Toată împărăția cea despărțită întru sine să pustiaște și casă preste casă cade.

18. Deci și satana, deacă s-au despărțit întru sineși, cum va sta împărăția lui? Că ziceți că scoț Eu dracii cu Velzevuv.

19. Iară de gonesc Eu dracii cu Velzevuv, feciorii voștri cu cine-i gonesc? Pentru aceasta, ei vor fi voao judecători.

20. Iară de scoț Eu dracii cu deagetul lui Dumnezeu, iată că au ajuns la voi împărăția lui Dumnezeu.

21. Când cel tare întrarmat păzește curtea sa, în pace sânt avuțiile lui.

22. Iară venind cel mai tare decât el, deacă-l biruiaște pre el, ia toate armele lui întru care să nădăjduia și împarte jeafurile lui.

23. Cel ce nu easte cu Mine împotriva Mea easte; și cel ce nu strânge cu Mine răsipeaște.

24. Când iasă duhul cel necurat din om, trece prin locuri făr' de apă, căutându-și odihnă și, neaflând, zice: «Întoarce-mă-voiu în casa mea, de unde am ieșit».

25. Și, venind, o află măturată și înfrumsețată.

26. Atunci, merge și ia alte șapte duhuri, mai reale decât sine, și, întrând, viețuiesc acolo. Și sânt ceale mai de pre urmă ale omului aceluia, mai reale decât ceale dintâiu”.

27. Și au fost când grăia El aceastea, rădicând o muiare glas din norod, au zis lui: „Fericit e pântecel care Te-au purtat și țigetele care ai supt”.

28. Iară El au zis: „Adevărat, fericiți cei ce aud cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc pre el”.

29. Și, adunându-se noroadele, au început a zice:” „Neamul acesta viclean easte. Semn caută și semn nu se va da lui, fără numai semnul lui Iona, prorocul.

30.* Că, cum au fost Iona semn niniviteanilor așa va fi și Fiiul Omenesc neamului acestuia.

31.* Împărăteasa de la amiazăzi se va scula la judecată cu bărbații neamului acestuia și-i va osândi pre ei, că au venit de la marginea pământului, ca să auză înțelepciunea lui Solomon și, iată, mai mult decât Solomon easte aici.

32. Bărbații de la Ninevi să vor scula la judecată cu neamul acesta și-l vor osândi pre el,* că ei s-au pocăit cu propovedania lui Iona și, iată, mai mult decât Iona easte aici.

33.* Nimenea, aprinzind lumina, o pune într-ascuns, nici supt obroc, ci în sfașnic, ca cei ce întră să vază lumina.

34.* Lumina trupului easte ochiul. Deci, de va fi ochiul tău drept, tot trupul tău va fi luminat; iară când va fi viclean, și trupul tău întunecat va fi.

35. Drept aceea, socoteaște ca lumina carea

Marco
3, 22

*Mat.
12, 39

*Iona
2, 1

*3 Împă.

10, 1
2 Paral.
9, 1

*Iona
3, 5

*Mat.
5, 5

Marco
4, 21

*Mate.
6, 22

eastă întru tine să nu fie întunecarec.

36. Că de va fi trupul tău tot luminat, neavând vreo parte întunecată, va fi luminat tot, ca și când lumina cu strălucirea te luminează”.

37. Iară când grăia, L-au rugat pre El un fariseu ca să prânzască la el; și, intrând, au șezut.

38. Iară fariseul, văzând, s-au mirat, căci nu s-au spălat întâiu, mai înainte de prânz.

39. Iară Domnul au zis către el: „Acum, voi, fariseii, ce e din afara păharului și a blidului curățiți, iară ce e dinlăuntru vostru plin eastă de răpire și de răutate.

40. Nebunilor, au nu cel ce au făcut ce e din afară au făcut și ce eastă dinlăuntru?

41. Însă, din ceale ce aveți voi, dați milostenie și, iată, toate sânt voao curate.

42. Dar, vai, voao, fariseilor! Că zeciuți izma și ruta și toate legumile și treaceți judecata și dragostea lui Dumnezeu; acesteă să cădea a le face și acealea a nu le lăsa.

*Mat. 23, 6
Marco 12, 39
Gios 20, 46

43.* Vai, voao, fariseilor! Că iubiți șederile mai sus în săboară și întrebările de sănătate prin târguri.

44. Vai, voao, cărturarilor și fariseilor fățarnici! Că sânteți ca mormânteale nevăzute și oamenii carii umblă deasupra lor nu le știu”.

45. Și, răspunzind, unul din legiuitori au zis Lui: „Dascale, acesteă zicând, și pre noi ne ocărăști”.

*Mat. 23, 4

46. Iară El au zis: „Și voao, legiuitorilor, vai!” Că încărcăți pre oameni cu sarcini, care nu să pot purta lesne, iară voi nici cu un deaget al vostru nu vă atingeți de sarcini.

47. Vai, voao! Că zidiți mormânturile prorocilor și părinții voștri i-au ucis pre ei.

48. Iată, mărturisiți, și împreună voiți lucrurile părinților voștri, că aceia i-au ucis pre ei, iară voi zidiți mormânturile lor.

49. Pentru acesteă, și înțelepciunea lui Dumnezeu au zis: «Trimite-voiu la ei proroci și apostoli și dintr-înșii vor ucide și vor goni.

50. Ca să se caute sângele tuturor prorocilor, care s-au vărsat din începutul lumii, de la neamul acesta,

*Facer. 4, 8
2 Leage [2 Paral.] 24, 25

51.* De la sângele lui Avel, până la sângele lui Zaharie, carele au perit întră besearică și întră oltariu. Adevărat zic voao, să va căuta de la neamul acesta.

52. Vai, voao, legiuitorilor! Că ați luat cheaia înțelegerii; înșivă nu ați intrat și pre cei ce au vrut să între i-ați oprit”.

53. Și, zicând El acesteă către ei, au început cărturarii și fariseii tare a să porni asupra Lui, și-L întărâta să vorbescă despre multe.

54. Pândind pre El și căutând ca să

vânează ceva din gura Lui, ca să-L vinovățască pre El.

CAP 12

Învăță a să feri de aluatul fariseilor și că tot ce tănuim să va descoperi și de cine trebuie a să teame: de blăstemul împotriva Duhului Sfânt. Îmbărbătează pre apostoli asupra izgonirilor. Nu vrea a să mesteca întră împărțirea moșiei fraților. Prin pilda bogatului, chiiamă de cătră lăcomie, oprind a fi grijnic de hrană și de haină. Și îndeamnă să se încingă mijloacele. Și care ispravnic e credincios și necredincios. Au venit să trimită foc pre pământ și despărțire. Probozează că nu socotesc vreamea darului. Dojenează, ca fieștecarele să se silească a să mântui de împotrivnici.

1. i, adunându-se zeci de mii de noroade, cât să călca unii pre alții, început-au a zice ucenicilor Săi, mai înainte:* „Păziți-vă de aluatul fariseilor, care eastă fățarnicia.

*Mate. 16, 6

2.* Că nimica nu eastă acoperit, carea să nu se descopere, și ascuns, carea să nu să știe.

Marc. 8, 15
*Mate.

3. Pentru aceaea, câte ați zis întră întunecarec la lumină să vor auzi. Și ce ați grăit la ureachie în case să va propovedui preste acoperemânturi.

10, 26
Marco 4, 22

4. Deci, zic voao, priiatinilor Mie: Nu vă teameți de cei ce ucig trupul și după aceaea n-au mai mult ce face.

5. Ci voiu arăta voao de cine să vă teameți: Teameți-vă de cel ce are putere, după ucidere, să arunce în gheena. Adevărat zic voao, de acela să vă teameți.

6. Au nu să vând cinc paseri cu doi bani și nici una dintr-însele nu eastă uitată înaintea lui Dumnezeu.

7. Ci, și perii capului vostru, toți sânt numărați. Deci, nu vă teameți, că, decât multe paseri, mai buni sânteți voi.

8. Și zic voao:* Tot cel ce Mă va mărturisi pre Mine înaintea oamenilor, și Fiiul Omenesc va mărturisi pre el înaintea îngerilor lui Dumnezeu.

*Mate. 10, 32
Marco 8, 38

9. Iară cel ce să va lăpăda de Mine înaintea oamenilor lăpădat va fi înaintea îngerilor lui Dumnezeu.

2 Tmo. 2, 12

10.* Și tot carele va zice cuvânt împotriva Fiiului Omenesc să va ierta lui; iară celui ce va huli împotriva Duhului Sfânt nu se va ierta.

*Mat. 12, 32
Marco 3, 29

11. Iară când vă vor duce pre voi la săboară și la deregători și la stăpâni, nu vă grijiți cum și ce veți răspunde sau ce veți zice.

12. Că Duhul Sfânt vă va învăța pre voi, întră acel ceas, ceale ce să cade a zice”.

13. Iară unul din norod l-au zis Lui: „Învățătoriule, zi fratelui meu să împarță cu mine moșia”.

14. Iară El i-au zis lui: „Omule, cine M-au

pus pre Mine judecătoriu sau împărțitoriu preste voi?”

15. Și au zis cătră ei: „Păziți-vă și vă feriți de cămătărie, că nu easte viața cuiva din prisosința avuției sale”.

Sirah 11, 19 16. Și au zis pildă cătră ei, zicând: „Unui om bogat foarte-i rodisă țarina.

17. Și cugeta întru sine, zicând: «Ce voi face, că nu am unde aduna rodurile mele?»

18. Și au zis: «Aceasta voi face: sparge-voiu jitnițele mele și mai mari le voiu zidi și voiu strânge acolo toate rodurile mele și bună-tățile mele.

19. Și voiu zice sufletului meu: Suflete, ai multe bună-tăți strânse spre mulți ani, odihnește-te, mănâncă, bea, veselește-te».

20. Iară Dumnezeu i-au zis lui: «Nebune, întru această noapte vor să ceară sufletul tău de la tine. Dară ceale ce ai gătit cui vor fi?»

21. Așa easte cel ce strânge luiși comoară, iară în Dumnezeu nu să îmbogățește”.

Psalm 54, 25 22. Și au zis cătră ucenicii Săi: „Pentru aceasta, zic voao: nu vă grijiiți cu sufletul vostru ce veți mânca, nici cu trupul, în ce vă veți îmbrăca.

6, 25 23. Sufletul mai mult easte decât hrana, și 1 Petr. trupul decât haina.

5, 7 24. Căutați la corbi, că nici samănă, nici seaceră, care nu au vistierii, nici jitnițe, și Dumnezeu îi hrănește pre ei. Cu cât voi mai mult sânteți mai buni decât paserile?

25. Iară cine dintre voi, grijindu-să, poate să adaogă statului său un cot?

26. Deci, deaca nu puteți nici ce e mai puțin a face, de cealealalte ce vă grijiiți?

27. Socotiți crinii cum cresc. Nici să oste-nesc (a), nici torc. Și zic voao că nici Solomon, întru toată mărirea sa, nu s-au îmbrăcat ca unul dintru aceștia.

28. Și, de vream ce iarba, care easte astăzi în câmp și mâne în cuptoriu, să aruncă, Dumnezeu așa o îmbracă, cu cât mai vartos pre voi, puțin credincioși.

29. Și voi să nu căutați ce veți mânca sau ce veți bea, și să nu vă înălțați.

30. Că toate aceastea păgânii lumii aceștia le caută. Iară Părintele vostru știe că vă trăbuiesc aceastea.

31. Însă căutați (b) împărăția ceriului și aceastea toate să vor adaoge voao.

32. Nu te teame, turmă mică, că bine au voit Tatăl vostru să dea voao împărăția.

Mate. 19, 21 33. Vindeți avuția voastră și dați milostenie; faceți-vă voao punși care nu să

Mat. 6, 20 vechesc, comoară carea nu se împuținează în ceriuri, unde furul nu să apropie, nici moliia nu o strică.

34. Că, unde easte comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.

27. (a) Lucră.

31. (b) Mai cu deadinsul.

35. Să fie mijloacele voastre încinse și făcliile aprinse.

36. Și voi, aseamenea cu oamenii carii așteaptă pre domnul său când să va întoarce de la nuntă, ca, venind și bătând, îndată să-i deschiză lui.

37. Fericite sânt slugile acealea pre carii, venind domnul, îi va afla priveghind. Amin zic voao, că să va încinge și-i va pune pre ei să șează și, trecând, va sluji lor.

38. Și, de va veni la a doao straje sau la a treia straje, va veni și-i va afla așa; fericite sânt slugile acealea.

39.* Iară aceasta să știți că, de ar ști stăpânul casii în care ceas va veni furul, ar priveghia și nu ar lăsa să-i sape casa lui. *Mat. 24, 43

40. Deci, și voi, fiți gata,* că, în ceasul care nu gândiți, Fiiul Omenesc va veni”. *Apoc. 16, 15

41. Iară Petru au zis cătră El: „Doamne, cătră noi zici pilda aceasta, au cătră toți?”

42. Iară Domnul au zis: „Cine easte ispravnic credincios și înțelept, pre carele îl va pune Domnul preste slugile sale, să le dea la vreamă măsură de grâu?

43. Ferice de sluga aceaea pre carele, venind domnul lui, îl va afla făcând așa.

44. Cu adevărat grăiesc voao că-l va pune pre dânsul preste toată avuția sa.

45. Iară de va zice sluga aceaea întru inima sa: «Va zăbovi domnul meu a veni», și va înceape a bate pre robi și pre roabe și a mânca și a bea și a să îmbăta,

46. Veni-va domnul slugii aceia, în zioa întru care nu gândește și în ceasul întru carele nu știe, și-l va despica pre el și va pune partea lui cu necredincioșii.

47. Și acea slugă, carea au știut voia domnului său și n-au gătit, nici au făcut după voia lui, să va bate mult.

48. Iară cela ce n-au știut și au făcut ceale ce sânt vreadnice de bătăi să va bate puțin. Și oricui s-au dat mult, mult să va ceare de la el; și căruia s-au încredințat mult, mai mult vor pofti de la el.

49. Foc am venit să arunc pre pământ, și ce voiesc deacă s-au aprins!

50. Și cu botez am să Mă botez. Și cum Mă strâmtoresc, până când să va săvârși!

51.* Au vi să pare că pace am venit să dau pre pământ? Nu, zic voao, ci împărțire. *Mat. 10, 34

52. Că vor fi de acum înainte cinci într-o casă împărțiți: trei spre doi și doi spre trei.

53. Să va împărți tatăl despre fiiu și fiiul despre tată, muma despre fiia sa și fata despre muma-sa, soacra despre noru-sa și nora despre soacră-sa”.

54.* Și zicea și noroadelor: „Când ve- *Mat. 16, 2

deți norul rădicându-să de cătră apus, numaidecât ziceți că: «Ploaie mare vine» și easte așa.

55. Și, când suflă austru, ziceți: «Nădușală va să fie», și easte.

56. Fățarnicilor! Fața pământului și a ceriului știți ispiti, dară vreamea aceasta cum nu o ispitiți?

57. Căci nu judecați și între voi ce easte drept.

Mate. 5, 25 58. Și, când mergi cu pârâșul tău la domni, nevoiaște-te pre cale să te izbăvești de el, ca să nu te tragă la judecătoriu, și judecătoriu te va da temniceariului și temniceariul te va arunca în temniță.

59. Zic ție: Nu vei ieși de acolo, până nu vei plăti și fileariul cel mai de pre urmă”.

CAP 13

Cu prilejul galileeanilor, celor uciși într-o jertfelă și a celor ce căzusă în Siloe, îndeamnă la pocăință. Într-alt chip să vor tăia, ca smochinul cel neroditoriu. Vedește pre arhisinagogul, cel ce tânjiia, căci sâmbăta vindecasă muiarea de duhul neputinții. Asamănă împărăția ceriului grăunțului de muștariu și aluatului. De poarta cea strâmtă și cum că, închizându-să ușa, în zedar vor bate unii. Pre Irod îl zice vulpe. Și cum că Ierusalimul să va răsipi pentru nemilostivirea sa.

1. i, într-o vreme, au venit unii, spuindu-l Lui de galileeanii, al cărora sânge Pilat l-au amestecat cu jertvele lor.

2. Și, răspunzind, Iisus au zis lor: „Au vi să pare că galileeanii aceștia mai păcătoși decât toți galileeanii au fost, pentru că au pățit acestea?”

3. Nu, ci zic voao că, de nu vă veți pocăi, toți așa veți peri.

4. Sau acei optsprezece, preste carii au căzut turnul în Siloam și i-au omorât, vă pare că aceia mai deatori au fost decât toți oamenii carii lăcuia în Ierusalim?”

5. Nu, zic voao, ci, de nu vă veți pocăi toți, așa veți peri”.

6. Și zicea pilda aceasta: „Oare cine avea un smochin în via sa sădit și au venit căutând roadă într-o zi și nu au aflat.

7. Și au zis cătră viariu: «Iată, trei ani sânt de când viu căutând roadă în smochinul acesta și nu gădesc. Taie-l acum, pentru ce și pământul cuprinde?»

8. Iară el, răspunzind, au zis lui: «Doamne, lasă-l și într-o an, până-l voi sapa împrejur și voi pune gunoiu,

9. Și de va face rod; iară de nu, îl vei tăia și în anul ce vine»”.

10. Și era, învățind, într-o sinagogă sâmbăta.

11. Și, iată, o muiare era carea avea duhul neputinții de optsprezece ani și era gârbovă și nu putea să se îndrepteze nicidecum;

12. Iară Iisus, văzându-o pre ea, o au chemat și i-au zis ei: „Muiare, slobozitu-te-ai de boala ta”.

13. Și și-au pus pre ea mâinile și îndată s-au îndreptat, și mărea pre Dumnezeu.

14. Iară mai-marele sinagogăi, mâniindu-să, căci o vindecasă Iisus sâmbăta, răspunzind, zicea norodului: „Șeasă zile sânt în care să cade a lucra, deci într-o vreme venind vă veți vindeca, iară nu în ziua sâmbetei”.

15. Iară Domnul, răspunzind, au zis lui: „Fățarnicilor, fieștecarele din voi sâmbăta au nu-și dezleagă boul său sau asinul de la iasle și-l duce de-l adapă?”

16. Dară aceasta, fata lui Avraam fiind, pre carea o legasă satana, iată, de optsprezece ani, au nu se cădea a să dezlega din legătura aceasta în ziua sâmbetei?”

17. Și aceste zicând El, toți cei ce sta împotriva Lui să rușina și toată mulțimea să bucura de toate lucrurile ceale mărite, care să făcea de la El.

18. Și zicea: „Cu ce easte aseamenea împărăția lui Dumnezeu și cu ce o voi asemăna?”

19.* Aseamenea easte grăunțului de muștariu, care, luându-l omul, l-au aruncat în grădina sa și au crescut și s-au făcut copaciu mare și paserile ceriului s-au sălășluit în ramurile lui”.

*Mat. 13, 31
Marco 4, 31

20. Și iarăși au zis: „Cu ce voi asemăna împărăția lui Dumnezeu?”

21.* Aseamenea easte aluatului, care, luându-l muiarea, l-au ascuns în trei măsuri de făină, până s-au dospit tot”.

*Mat. 13, 33

22. Și umbla prin oraș și prin sate, învățând și cale făcând în Ierusalim.

23. Și oarecine au zis Lui: „Doamne, au puțini sânt cei ce să spăsesc?” Iară El au zis lor:

24.* „Nevoiți-vă a intra prin ușa cea strâmtă, că mulți (zic voao) vor căuta să între și nu vor putea.”

*Mat. 7, 13

25.* Deci, când să va scula stăpânul casii și va încuia ușa și veți începe a sta afară și a bate în ușe, zicând: «Doamne, Doamne, deschide noao», și, răspunzind, va zice voao: «Nu vă știu pre voi de unde sânteți»,

*Mat. 25, 10

26. Atunci veți începe a zice: «Am mâncat înaintea ta și am beut și în ulițele noastre ai învățat».

27. Și va zice: «Zic voao, nu vă știu pre voi de unde sânteți.* Depărtați-vă de la mine toți lucrătorii nedreptății».

*Mat. 7, 23

28. Acolo va fi plângere și scârșnirea dinților, când veți vedea pre Avraam și pre Isaac și pre Iacov și pre toți prorocii într-o împărăția lui Dumnezeu, iară pre voi scoși afară.

Psal. 6, 9

29. Și vor veni de la răsărit și de la apus și de la miiazănoapte și de la amiază și vor șede într-o împărăția lui Dumnezeu.

*Mat. 19, 30. * Și, iată, cei de pre urmă vor fi întâiu, și cei dintâiu vor fi pre urmă”.

20, 16 Marco 10, 31. În zioa aceea, s-au apropiat la Iisus unii din farisei, zicând Lui: „Ieși și te du de aici, că Irod va să Teucidă”.

32. Și au zis lor: „Mergând, spuneiți vulpii aceia: «Iată, scoț dracii și fac vindecare astăzi și mâne, și a treia zi Mă voi sfârși».

33. Însă, Mi să cade, astăzi și mâne și după aceea, a merge. Că nu easte cu puțință să piară proroc afară din Ierusalim.

Mate. 23, 37. 34. Ierusalime, Ierusalime, cel ce omori prorocii și ucizi cu pietri pre cei trimiși la tine. De câte ori am vrut să adun pre fiii tăi, cum adună găina puii săi supt aripi, și nu ați vrut?

35. Iată, să lasă voao casa voastră pustie. Iară adevăr zic voao că: „Nu Mă veți vedea, până va veni când veți zice: «Bine easte cuvântat Cel ce vine într-un numele Domnului»”.

CAP 14

Pre cel bolnav de boala apei îl vindecă sâmbăta în casa fariseului, arătând legiuitorilor și fariseilor a fi slobod. Însămnând mândriia acestora, învață pre cel chemat a șede în locul cel mai de pre urmă. Pilda de cei chemați la cină, carii s-au mântuit. Cel ce urmează lui Hristos trebuie să se leapede de toate, luându-și crucea, până și la urârea sufletului său. Cel ce vrea a zidi turn socoteaște întâiu cheltuialele. Lauda sării.

1. i au fost când vinea El în casa unui boiaru, dintră farisei, sâmbăta, să mănânce pâine și aceia îl păzea pre El.

2. Și, iată, un om bolnav de idropică era înaintea lui.

3. Și, răspunzind, Iisus au zis cătră legiuitori și cătră farisei, zicând, de easte slobod sâmbăta a vindeca?

4. Iară ei au tăcut și, apucându-l, l-au vindecat pre dânsul și l-au lăsat.

5. Și răspunzind cătră ei, au zis: „A cărui dintru voi asin sau bou va cădea în fântână, au nu-l va scoate îndată în zioa sâmbetei?”

6. Și nu au putut răspunde Lui la aceastea.

7. Și au zis cătră cei chemați pildă, luând aminte cum alegea șederile ceale mai dintâiu, zicând cătră ei:

8. „Când te vei chema de cineva la nuntă, nu șede în locul cel dintâiu, ca nu cumva să fie chemat de el altul, mai cinstit decât tine.

9. Și, venind cel ce și pre tine și pre acela au chemat, va zice ție: «Dă locul acestuia!». Și atunci, vei începe, cu rușine, a ținea locul cel mai de pre urmă.

10. Ci, când te vei chema, mergi de șezi la locul cel de jos, ca, venind cel ce

te-au chemat, să-ți zică ție: * «Priiatine, mută-te mai sus». Atunci, îți va fi cinste înaintea celor ce vor șede cu tine.

11.* Că tot cel ce să înalță smerisă-va, și cel ce să smereaste înălța-se-va”.

12. Și au zis și celui ce L-au chemat pre El: * „Când faci prânz sau cină, nu chema priiatinii tăi, nici frații tăi, nici rudele tale, nici vecinii cei bogăți, ca nu cândva să te chiiame și ei pre tine și să fie ție împrumut.

13. Ci, când faci ospăț, chiiamă săracii, neputincioșii, orbii, șchiopii,

14. Și fericit vei fi, pentru că nu au ce-ți întoarce, iară ție să va răsplăti la înviiarea dreptilor”.

15. Și, auzind unul din cei ce șede cu El aceastea, au zis Lui: „Fericit cel ce va prânzi într-un împărăția lui Dumnezeu”.

16. Iară El i-au zis lui: * „Un om, oarecare, au făcut cină mare și au chemat pre mulți.

17. Și au trimis pre sluga sa, la ceasul cinii, să zică celor chemați: «Veniți, că, iată, gata sânt toate!»

18. Și au început toți într-un chip a să lepăda. Cel dintâiu au zis lui: «Moșie am cumpărat și-mi caută să ies să o văz; rogu-te să mă ierți».

19. Și altul au zis: «Părechi de boi am cumpărat cinci și voi merge să-i ispitesc; rogu-te să mă ierți».

20. Și altul au zis: «M-am însurat și pentru aceea nu pociu veni».

21. Și, întorcându-să sluga aceea, au spus domnului său aceastea. Atunci, mâniindu-să stăpânul casii, au zis slugii sale: «Ieși curând la căile și la ulițele cetății și săracii și ciungii și orbii și șchiopii adu-i aici».

22. Și au zis sluga: «Doamne, făcutu-s-au cum ai poruncit, și încă mai easte loc».

23. Și au zis domnul cătră slugă: «Ieși la drumuri și la îngrădiri și îndeamnă să între, ca să se umple casa mea.

24. Că zic voao că nici unul din bărbații cei chemați nu va gusta cina mea”.

25. Și mergea cu El noroadе multe și, întorcându-Să, le-au zis lor:

26.* „Oricine vine la Mine și nu uraște pre tatăl său și pre mumă-sa și muiarea și fiii și frații și surorile, încă și sufletul său, nu poate fi ucenicul Mieu.

27.* Și cel ce nu poartă crucea sa și vine după Mine nu poate fi ucenicul Mieu.

28. Că cine dintru voi, vrând să zidească turn, au nu întâiu, șezind, își numără avuția, de are să-l săvârșească,

29. Ca nu cumva, puind el temelie și neputând săvârși, toți cei ce-l vor vedea să înceapă a-l batjocori,

30. Zicând că: «Acest om au început a zidi și nu au putut săvârși».

*Levi. [Pilde] 25, 7

*Mate. 23, 12

Jos 18, 14

*Tobi. 4, 7

Pilde 4, 3, 5

*Mate. 22, 2

Apoc. 19, 9

*Mate. 18 [10], 37

*Mate. 10, 38

16, 24

Marco 8, 34

31. Sau carele împărat, mergând împotriva altui împărat să se lovească cu el la războiu, au nu, șezind, întâiu să sfătuiască de va putea, cu zece mii, să se întimpine cu cel ce vine asupra lui cu doazeci de mii,

32. Iară de nu, încă fiind el departe, trimițind solie, să roagă de pace.

33. Deci, așa fieștecarele dintru voi, carele nu să leapadă de toată avuția sa, nu poate fi ucenicul Mieiu.

Mat. 34. Bună easte sarea, iară deaca să va 5, 13 împuți sarea, cu ce se va sera?

Marco 35. Nici în pământ, nici în gunoiu nu easte 9, 50 de treabă, afară o leapadă. Cine are urechi de auzit să auză”.

CAP 15

Cântind cărturarii și fariseii, căci priimește păcătoșii, le pune pilde de oaia și de drahma ceale pierdute și aflate, și de fiiul cel curvariu, care la tatăl s-au întors și cu milă s-au priimit, tânjind fiiul cel mai mare. Și câtă bucurie easte în ceriu pentru un păcătos ce să întoarce.

1. i era apropiindu-se la El toți vameșii și păcătoșii ca să-L auză pre El.

2. Și cărtea fariseii și cărturarii, zicând că: „Acesta pre păcătoși priimește și mănâncă cu ei”.

3. Și au zis cătră ei pilda aceasta, grăind:

Mat. 4. „Care om, dintru voi, având o sută de oi 18, 12 și pierzind una dintru eale, au nu lasă ceale noazeci și noao în pustie și mearge după cea pierdută, până când o află pre ea?

5. Și, aflându-o, o pune pre umărul său, bucurându-să.

6. Și, venind în casă, chiimă priiatinii și vecinii, zicând lor: «Bucurați-vă cu mine, că am găsit oaia cea pierdută».

7. Zic voao că așa va fi bucurie în ceriu de un păcătos carele să pocăiaște (a), decât de noazeci și noao de drești, căroră nu le trebuiaște pocăință.

8. Sau carea muiare, având zece drahme, de puiarde o drahmă, au nu aprinde lumina și mătură casa și caută cu deadinsul până o află?

9. Și, aflându-o, chiiamă priiatinele și vecinele, zicând: «Bucurați-vă cu mine, că am găsit drahma carea am pierdut».

10. Așa zic voao, bucurie easte înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un păcătos, carele să pocăiaște”.

11. Și au zis: „Un om avea doi feciori.

12. Și au zis cel mai tinăr tătâne-său: «Tată, dă-mi partea ce mi să cade din avuție». Și le-au împărțit lor avuția.

13. Și, nu după multe zile, adunând toate, feciorul cel mai tinăr s-au dus într-o țară, departe, și acolo au răsipit

toată avuția sa, viețuind întru dezmierdăciuni.

14. Și, cheltuind el toate, fost-au foamete mare întru acea țară și el au început a să lipsi.

15. Și au mers de s-au lipit lângă un lăcui-toriu dintru acea țară și l-au trimis pre el la satul său, să pască porcii.

16. Și dorea să-și sature pântecelul său de rădăcinile (b) care mânca porcii și nime nu-i da lui.

17. Iară venindu-și la sine, au zis: «Câți argați ai tătâne-mieu să satură de pâne, iară eu pieiu de foame?

18. Scula-mă-voiu și mă voiu duce la tatăl meu și voiu zice lui: «Tată, greșit-am la ceriu și înaintea ta.

19. Și nu sânt mai mult vreadnic a mă chema fiiul tău. Fă-mă ca pre unul din argații tăi».

20. Și, sculându-să, au venit la tatăl său. Iară, încă departe fiind el, l-au văzut tatăl său și i s-au făcut milă și, alergând, au căzut pre grumazii lui și l-au sărutat pre el.

21. Și au zis lui feciorul: «Tată, greșit-am la ceriu și înaintea ta, și de acuma nu mai sânt vreadnic a mă chema fiiul tău».

22. Și au zis tatăl cătră slugile sale: «Aduceți haina cea dintăiu și-l îmbrăcați pre el și dați inel în mâna lui și încălțăminte în picioare.

23. Și aduceți vițelul cel gras, de-l junghiați, și, mâncând, să ne veselim.

24. Că fiiul meu acesta era mort și au înviiat, și pierdut era și s-au aflat». Și au început a să veseli.

25. Iară feciorul lui cel mai mare era la câmp și, când au venit și s-au apropiat de casă, au auzit cântece și jocuri.

26. Și, chemând un fecior, l-au întrebat ce sânt aceastea?

27. Iară el au zis lui: «Pentru că fratele tău au venit și au junghiiat tatăl tău vițelul cel gras, căci l-au văzut sănătos».

28. Și s-au mâniat și nu vrea să între; iară tatăl său, ieșind, l-au rugat pre el.

29. Iară el, răspunzind, au zis tătâne-său: «Iată, atâta ani slujesc ție și niciodată porunca ta nu am călcat și mie niciodată nu mi-ai dat un ied, ca să mă veselesc și eu cu priiatinii miei.

30. Iară când au venit fiiul tău acesta, carele au mâncat cu curvele avuția sa, junghiași vițelul cel gras».

31. Iară el au zis lui: «Fiiule, tu în toată vremea ești cu mine și toate ale meale ale tale sânt.

32. Ci să cădea a ne veseli și a ne bucura, căci fratele tău acesta mort era și au înviiat, și pierdut era și s-au aflat”.

7. (a) Mai mult.

16. (b) Roșcori.

CAP 16

Prin pilda despre ispravnicul strâmbătății, îndeamnă a face milostenii, învățînd de ce-i vreadnic ispravnicul mamonii ce-i credincios sau necredincios. Și cum că nime nu poate sluji lui Dumnezeu și mamonii. Zice că leagea și prorocii până la Ioan au fost. Că din leage nimic nu va peri. Nici trebuie a lăsa muiarea și a lua alta. De omul cel bogat și Lazar cel sărac.

1. i au zis cătră ucenicii Săi: „Era un om bogat, carele avea un ispravnic, și acesta au fost pârât la el că răsipeaște avuția lui.

2. Și, chemând pre el, i-au zis lui: «Ce auzi aceasta de tine? Dă seama de deregătoriia ta, că nu vei mai putea, de acuma înainte, a fi ispravnic».

3. Iară ispravnicul au zis întru sine: «Ce voi face, că domnul meu ia deregătoriia de la mine? A săpa nu pociu; a ceare mi rușine.

4. Știu ce voi face, ca, deacă mă vor scoate din deregătorie, să mă priimească în casele lor».

5. Și, chemând, câte unul, pre fieștecarele din datornicii domnului său, au zis celui dintâiu: «Cu cât ești deatoriu domnului meu?»

6. Iară el au zis: «Cu o sută de măsuri de untdelemn». Și au zis lui: «Ia-ți zapisul tău și sezi curând de scrie cincizeci».

7. Iară după aceea, au zis altuia: «Dară tu cu cât ești deatoriu?» El au zis: «Cu o sută de măsuri de grâu». Și au zis lui: «Ia-ți scrisoarea ta și scrie optzeci».

8. Și au lăudat domnul pre ispravnicul nedreptății că înțelepțește au făcut. Că fiii veacului acestuia mai înțelepți sânt decât fiii luminii întră neamul lor.

9. Și Eu zic voao: Faceți-vă voao priiatini din mamona nedreptății, ca, deacă veți săraci, să vă priimească pre voi întră corturile ceale de veaci.

10. Cel ce easte credincios întră puțin și în mult credincios easte; și cel ce easte nedrept întră puțin și întră mult nedrept easte.

11. Deci, de nu ați fost credincioși în nedreapta avuție, întră cea adevărată cine va creade pre voi?

12. Și, deacă în cel strein credincioși nu ați fost, ce easte al vostru cine va da voao?

Mate. 6, 26 [24] 13. Nici o slugă nu poate la doi domni să slujească, pentru că sau pre unul va urî și pre celalalt va iubi, sau de unul să va ținea și pre celalalt nu va socoti. Nu puteți sluji lui Dumnezeu și bogăției”.

14. Și auzea aceste toate și fariseii, carii era iubitori de argint, și-L batjocorea pre El.

15. Și le-au zis lor: „Voi sânteți cei ce vă faceți pre voi drepti înaintea oamenilor, iară Dumnezeu știe inimile voastre, că ce easte la oameni înalt urât easte înaintea lui Dumnezeu.

16.* Leagea și prorocii, până la Ioan, de atunci împărăția lui Dumnezeu să vestește și fieștece spre aceea să silește. *Mate. 11, 13

17.* Iară mai lezne easte ceriului și pământului a treace, decât din leage o cirtă să piară. *Mate. 5, 18

18.* Tot cel ce-și lasă muiarea sa și ia alta preacurvește. Și cel ce ia pre cea lăsată de bărbat preacurvește. *Mat. 5, 32 Marco

19. Era un om oarecarele bogat și să îmbrăca în porfiră și în vison, veselindu-să în toate zilele luminat. 10, 11 1 Cori. 7, 10, 11

20. Și era un sărac oarecarele, anume Lazar, carele zăcea înaintea ușii lui, plin de bube.

21. Și poftea să se sature din sfărmiturile care cădea din masa bogatului; ci și câinii venind linge a bubele lui.

22. Și au murit săracul și l-au dus îngerii în sânul lui Avraam. Și au murit și bogatul și l-au îngropat.

23. Și în iad, rădicându-și ochii săi, fiind în munci, văzut-au pre Avraam de departe și pre Lazar în sânul lui.

24. Și el, strigând, au zis: «Părinte Avraame, miluiaște-mă și trimite pre Lazar să-și întingă vârful deagetului în apă și să-mi răcorească limba mea, că mă chinuiesc în văpaia aceasta».

25. Iară Avraam au zis: «Fiiule, adu-ți aminte că ai luat ceale bune ale tale în viața ta și Lazar, așijderea, ceale reale. Deci, acum, acesta aici să mângăie, iară tu te chinuiești.

26. Și preste toate aceste, întră noi și întră voi prăpastie mare s-au întărit, ca cei ce ar vrea să treacă de aici la voi să nu poată, nici de acolo la noi să treacă».

27. Și au zis: «Rogu-te, dară, părinte, ca să-l trimiți în casa tatălui meu.

28. Că am cinci frați, să le mărturisească lor, ca să nu vie și ei la acest loc de muncă».

29. Și au zis Avraam lui: „Au pre Moisi și pre proroci; să-i asculte pre ei».

30. Iară el au zis: «Ba, părinte Avraame, ci, de va merge cineva din morți la dânșii, să vor pocăi».

31. Și i-au zis lui: «Deaca pre Moisi și pre proroci nu ascultă, măcar de s-ar și scula cineva din morți nu vor creade»”.

CAP 17

Amar celui ce smintește pre prunci. Fratele ce greșeaște asupra noastră trebuie certat și, pocăindu-să, iertat. Învață pre apostoli putearea credinții. Și, deacă vor face toate ceale poruncite, să se zică a fi slugi netreabnice. Zeace leproși s-au curățit și numai unul samarinean, întorcându-să, au mulțămît. Zice că venirea Fiiului Omenesc nu va fi tainuită, ci luminată, și va sosi când nu să va aștepta, precum au venit potopul lumii și răsipirea Sodomului.

*Mat.
18, 7
Marco
9, 42

ară au zis cătră ucenicii Săi:
„Nu poate fi ca să nu vie
sminteale, iară vai de acela
prin carele vin.

2. Mai bine ar fi lui de s-ar lega o piază
de moară de grumazii lui și să arunce
în mare, decât să smintească pre unul
dintr-acești mai mici.

*Levi.
19, 17
Eclis.

3. Socotiți-vă pre voi.* De va greși ție
fratele tău, ceartă-l pre el și, deaca se va
pocăi, iartă-l.

[Sirah]
19, 13
Mate.

4. Și, măcar de șapte ori în zi de va greși
ție și de șapte ori de să va întoarce la tine,
zicând: «Pare-mi rău», iartă-l pre el”.

12 [18], 15

5. Și au zis apostolii Domnului: „Adao-
ge-ne noao credință”.

*Mate.
17, 20

6.* Iară Domnul au zis: „De-ați avea
credință ca un grăunț de muștariu, ați zice
murului acestuia: «Dezrădăcinează-te și te
sădește în mare», și v-ar asculta.

7. Și cine dintru voi are slugă arând sau
păscând și, venind din câmp, va zice lui
numaidecât: «Treci de șezi»?

8. Ci au nu-i va zice lui: «Gată-mi ce voi
cina și, încingându-te, slujește-mi până
voiu mânca și voi bea și după aceea vei
mânca și vei bea și tu?»

9. Au, doară, va lăuda pre sluga aceea,
pentru că au făcut ce i-au poruncit? Nu Mi
să pare.

10. Așa și voi. Când faceți toate ceale ce
s-au poruncit voao, ziceți: «Slugi netreabnici
sântem, că ce am fost deatori a face am
făcut»”.

11. Și au fost când mergea El în Ierusalim
și trecea prin mijlocul Samariei și a Galileii.

12. Și, întrând El într-un sat, L-au întâmpinat
pre El zece bărbați buboși, carii sta de
departe.

13. Și aceia au rădicat glas, zicând: „Iisuse,
Învățătoriule, miluiaște-ne pre noi”.

*Levi.
14, 2

14. Și, văzându-i, le-au zis lor:* „Meargeți
de vă arătați preoților”. Și au fost când
mergea ei, s-au curățit.

15. Iară unul dintru dânșii, văzind că s-au
vindecat, s-au întors cu glas mare, mărind
pre Dumnezeu.

16. Și au căzut cu fața la picioarele Lui,
mulțemindu-l. Și acela era samarinean.

17. Iară Iisus, răspunzind, au zis: „Au nu
zece s-au curățit? Dară cei noao unde sânt?”

18. Nu s-au aflat să se întorcă, să dea
mărire lui Dumnezeu, fără numai acest
străin?”

19. Și i-au zis lui: „Scoală și te du. Credința
te-au mântuit”.

20. Și, întreat fiind de farisei când va veni
împărăția lui Dumnezeu, răspuns-au lor și
au zis: „Nu va veni împărăția lui Dumnezeu
în ceas știut.

21. Nici vor zice: «Iată, aici sau, iată, acolo».
Că, iată, împărăția lui Dumnezeu între voi
easte”.

22. Și au zis cătră ucenicii Săi: „Veni-vor
zile când veți pofti una din zilele Fiiului
Omenesc să vedeți, și nu veți vedea.

23.* Și vor zice voao: «Iată, aici, sau, iată, *Mate.
acolo»; să nu meargeți, nici să urmați. 24, 23

24. Că, precum fulgerul, care fulgeră din
ceale de supt ceriu, luminează preste ceale
ce sânt supt ceriu, așa va fi și Fiiul Omenesc
în zioa Sa.

25. Iară întâiu să cade Lui mult a pătimi și a
fi lepădat de neamul acesta.

26.* Și precum au fost în zilele lui Noe, așa *Facer.
va fi și în zilele Fiiului Omenesc. 7, 7

27. Mânca, bea, să însura, să mărita, până
în zioa în carea au intrat Noe în corabie și au
venit potopul și au pierdut pre toți. Mate.
24, 17 [37]

28.* Așijderea, și precum au fost în zilele *Face.
lui Lot: mânca, bea, cumpăra, vindea, sădea 19, 23
și zidea.

29. Iară în ce zi au ieșit Lot din Sodoma au
ploat foc și piază pucioasă din ceriu și au
pierdut pre toți.

30. Întru acest chip va fi și în zioa în care să
va arăta Fiiul Omenesc.

31. În zioa aceea, cel ce va fi deasupra casăi
și vasele lui în casă să nu să pogoară să le ia;
și cel din câmp, așijderea, să nu se întorcă
înapoi.

32. Aduceți-vă aminte de muiarea lui Lot.

33.* Oricine va căuta sufletul său să-l *Mat.
mântuiască piarde-l-va; și cine-l va piarde 10, 39
înviia-l-va. Marco

34.* Zic voao: În noaptea aceea vor fi doi 8, 35
într-un pat; unul să va lua și altul să va lăsa. Sus

35. Doao vor măcina împreună; una să va 9, 24
lua și alta să va lăsa. Ioan

36. Doi vor fi în câmp. Unul să va lua și altul 12, 25
să va lăsa”. *Mat.

37. Și, răspunzind, au zis Lui: „Unde, 24, 40
Doamne?” Iară El au zis lor: „Unde va fi
trupul, acolo să vor aduna și vulturii”.

CAP 18

Prin pilda despre judecătoria strâmbătății și văduva cea obraznică, învață pururea a să ruga. Iară prin pilda de fariseu și de vameși, în ce chip trebuie a să ruga. Opreaște să nu apere pruncii de la Sine. Bogatul care zicea că din tinerețe au ținut toate poruncile, auzind sfatul lui Hristos de-a lăsa toate, s-au dus întristat. Și ce să va răsplăti celor ce lasă toate pentru Iisus. Vestește patimile Sale și lângă Ierihon luminează orbul.

1.* i le-au zis lor și pildă, că să cade *Sira.
pururea a să ruga și a nu înceta, 18, 22
2. Zicând: „Un judecătoriu era 1 Tesal.
întru o cetate, carele nu să 5, 17

temea de Dumnezeu și de oameni nu să
rușina.

3. Era și o văduvă în cetatea aceea și venia la dânsul, zicând: «Izbăvește-mă de pârâșul meu».

4. Și nu vrea în multă vreme; iară după aceea, au zis întru sine: «De nu mă și tem de Dumnezeu și de oameni nu mă rușinez,

5. Iară pentru căci îmi face supărare văduva aceasta, o voi izbăvi pre dânsa, ca nu până în sfârșit venind să mă năcăjească».

6. Și au zis Domnul: «Auziți ce grăiaște judecătorul nedreptății?»

7. Dară Dumnezeu au nu va face izbândire aleșilor Săi, care strigă către Dânsul zioa și noaptea? Și mult îi va suferi pre dânsii?

8. Zic voao că va face izbândirea lor curând. Însă Fiiul Omenesc, venind, au afla-va credința pre pământ?»

9. Și au zis cătră unii, carii să încredea întru sine cum că sânt drepti și defăima pre ceialalți, pilda aceasta:

10. „Doi oameni au intrat în besearică să se roage, unul fariseu și altul vameș.

11. Fariseul, stând așa, să ruga întru sine: «Doamne, mulțemescu-Ți că nu sânt ca ceialalți oameni, jefuitori nedrepti, preacurvari, sau ca și acest vameș.

12. Postesc de doao ori în săptămână, dau zeciuală din toate câte biruiesc».

13. Iară vameșul, de departe stând, nu vrea nici ochii săi la ceriu să rădice, ci-și bătea pieptul său, zicând: «Dumnezeule, fii milostiv mie, păcătosului».

14. Zic voao că s-au pogorât acesta mai îndreptat la casa sa, decât acela.* Că tot cel ce să înalță smeri-se-va; iară cel ce să smerește înalța-se-va”.

*Mate.
23, 12
Sus

14, 11
*Mat.
19, 13

Marco
10, 13

15.* Și aducea la El și pre prunci, ca să se atingă de El. Iară ucenicii Lui, văzind, i-au certat pre dânsii.

16. Iară Iisus, chemând pre ei, au zis: „Lăsați pre prunci să vie la Mine și nu-i opriți, că a unora ca aceștia easte împărăția lui Dumnezeu.

17. Adevăr zic, cine nu va primi împărăția lui Dumnezeu ca un prunc nu va intra întru dânsa”.

*Mat.
19, 13
[16]

18.* Și L-au întrebat pre El un domn, zicând: „Învățătoriule bune, ce voi face să moștenez viața veacinică?”

19. Iară Iisus i-au zis lui: „Căci Mă zici bun? Nimenea nu easte bun, fără numai unul Dumnezeu.

*Ieșire
20, 13

20. Poruncile știi? Să nu curvești,* să nu omori, să nu furi, să nu mărturisești strâmb, cinsteaște pre tatăl tău și pre mumă-ta”.

21. Iară el au zis: „Aceastea toate le-am păzit din tinerețele mele”.

22. Iară Iisus, auzind aceastea, au zis lui: „Încă una-ți lipsește: toate câte ai le vinde și dă săracilor și vei avea comoară în ceriu și vino după Mine”.

23. Iară el, auzind aceastea, s-au întristat,

că era bogat foarte.

24. Și, văzindu-l pre el Iisus că s-au întristat, au zis: „Cât de anevoie vor intra întru împărăția lui Dumnezeu cei ce au bani.

25. Că mai lezne easte cămilii prin urechiia acului a treace, decât bogatului a intra întru împărăția lui Dumnezeu”.

26. Iară cei ce auzisă aceastea au zis: „Dară cine să poate spăsi?”

27. El au zis: „Ceale ce nu sânt cu puțință la oameni sânt cu puțință la Dumnezeu”.

28. Iară Petru au zis: „Iată, noi am lăsat toate și am venit după Tine”.

29. Iară El au zis lor: „Adevăr zic voao că nimenea nu easte, carele ș-au lăsat casa sau părinții sau frații sau muiarea sau feciorii pentru împărăția lui Dumnezeu,

30. Și să nu ia cu mult mai multe în vremea aceasta, și în veacul cel viitoriu, viața veacinică”.

31.* Și, luând pre cei doisprezece, au zis cătră ei: „Iată, ne suim în Ierusalim și se vor umplea toate ceale scrise de proroci pentru Fiiul Omenesc.

*Mat.
20, 17
Marco
10, 32

32. Că Să va da păgânilor și-L vor batjocori și-L vor ocări și-L vor scuipi.

33. Și, bătându-L, Îl vor omori pre El și a treia zi va învia”.

34. Iară ei nimic dintru aceastea nu au înțeles; și era cuvântul acesta ascuns de la ei și nu cunoștea ceale ce să grăia.

35.* Și au fost când S-au apropiat El de Ierihon, un orb ședea lângă cale, cerșind.

*Mate.
20, 29
Marco
10, 46

36. Și, auzind norodul trecând, au întrebat ce easte aceasta.

37. Și i-au spus lui că Iisus Nazarineanul treace.

38. Și au strigat, zicând: „Iisuse, Fiiul lui David, miluiaște-mă”.

39. Iară cei ce mergea înainte certa pre el să tacă; iară el cu mult mai vărtos striga: „Fiiul lui David, miluiaște-mă”.

40. Și, strigând, Iisus au poruncit să-l aducă pre el la Sine; iară apropiindu-să el de Dânsul, l-au întrebat,

41. Zicând: „Ce vei să-ți fac?” Iară el au zis: „Doamne, să văz”.

42. Și Iisus i-au zis lui: „Vezi, credința ta te-au mântuit”.

43. Și îndată au văzut și au mers după El, slăvind pre Dumnezeu. Și tot norodul, văzând, au dat laudă lui Dumnezeu.

CAP 19

Să abate la Zaheiu. Cântind mulți, aduce pildă de omul cel vestit, carele, ducându-să să ia împărăție, au dat la zece slugi zece cetății, pre carele cetățeanii nu-l voia să-i stăpânească. Pre mânzul asinii, întrând cu slavă în Ierusalim, plânge preste ea și vestește că să va resipi. Și întrând în besearică, scoate pre cei ce cumpăra și vindea.

1. **S**i, întrând, trecea prin Ierihon.
 2. **S**i, iată, un om, anume Zaheiu, și acesta era mai-mare vameșilor și era bogat.

3. Și căuta să vadă pre Iisus cine easte și nu putea de norod, că era mic de stat.

4. Și, alergând înainte, s-au suit într-un arbure (a) ca să-L vadă pre El, că pre acolo era să treacă.

5. Și, deaca au venit la locul acela, căutând Iisus, l-au văzut pre el și au zis cătră el: „Zaheie, grăbește de te pogoară, că astăzi în casa ta mi să cade să rămâiu”.

6. Și, grăbindu-să, s-au pogorât și l-au primit pre Dânsul, bucurându-să.

7. Și, văzând toți, cârtea, zicând că: „La un om păcătos au intrat să sălășluiască?”

8. Iară Zaheiu, stând, au zis cătră Domnul: „Iată, jumătate de avuția mea, Doamne, o dau săracilor și, de am năpăstuit pre cineva cu ceva, întorc împătrat”.

9. Zis-au cătră el Iisus că: „Astăzi s-au făcut mântuire casii aceștia, pentru că și acesta fiiul lui Avraam easte.

Mat. 10. Că au venit Fiiul Omenesc să caute și să mântuiască pre cel ce era perit”.

11. Și, auzind ei acestea, au adaos a zice o pildă, pentru că era aproape de Ierusalim și li să părea lor că numaidecât să va arăta împărăția lui Dumnezeu.

*Mat. 12. Drept aceea, au zis: „Un om de bun neam au mers într-o țară depărtată să-și ia lui împărăție și să se întoarcă.

13. Și, chemând zece slugi ale sale, le-au dat lor zece talanți și au zis cătră ei: «Negotetoriți până voi veni».

14. Iară cetățeanii lui urăea pre el și au trimis solie după el, zicând: «Nu vom pre acesta să împărătească preste noi».

15. Și au fost când s-au întors el, luând împărăția, au zis să chiiame pre slugile acealea cărora dedeasă argintul, ca să știe cine ce au neguțatorit».

16. Și au venit cel dintâiu, zicând: «Doamne, talantul tău au agonisit zece talanți».

17. Și i-au zis lui: «Bine, slugă bună, pentru că într-un puțin ai fost credincios, să aibi puteare preste zece cetăți».

18. Și au venit al doilea, zicând: «Doamne, talantul tău a făcut cinci talanți».

19. Și au zis și aceluia: «Și tu fii preste cinci cetăți».

20. Și altul au venit, zicând: «Doamne, iată talantul tău, care l-am ținut legat în măhramă,

21. Că m-am temut de tine, pentru că om iute ești: iai ce nu ai pus și seaceri ce nu ai semănat».

22. Și au zis lui: «Din gura ta te voi judeca, slugă rea. Știut-ai că eu sânt om iute, luând ce nu am pus și săcerând ce nu am semănat.

23. Dară pentru ce nu ai dat argintul

4. (a) Sicomor.

mieu negoțătorilor și, viind eu, la-ș fi cerut cu dobândă?»

24. Și celor ce sta de față le-au zis: «Luați de la el talantul și-l dați celui ce are zece talanți».

25. Și au zis lui: «Doamne, acela are zece talanți».

26.* «Că zic voao că tot celui ce are dai-să-va, iar de la cel ce nu are și ce are lua-să-va de la el. *Mat. 13, 12 25, 29

27. Însă pre vrăjmașii miei, aceia carii nu au vrut să împărătesc eu preste ei, aduceți-i încoace și-i tăiați înaintea mea”.

28. Și, aceastea zicând, mergea înainte, suindu-să în Ierusalim.

29. Și au fost când Să* apropiia El de Vitfaghi și de Vitania, cătră muntele care să chiiamă al Maslinilor, trimis-au doi din ucenicii Săi, *Mat. 21, 1 Marco 11, 1

30. Zicând: „Meargeți în satul cel dinaintea voastră, în care, întrând, veți găsi un mânz legat, pre care nimene dintru oameni, niciodată, nu au șezut. Dezlegați-l și-l aduceți.

31. Și, de va întreba cineva pre voi: «Pentru ce-l dezlegați?», așa ziceți lui, că «Domnului trebuiaște»”.

32. Și, mergând trimișii, au aflat cum zisease lor.

33. Și, dezlegând ei mânzul, zis-au stăpânii lui cătră ei: „Ce dezlegați mânzul?”

34. Iar ei au zis că: „Domnului trebuiaște”.

35.* Și l-au adus pre El la Iisus și, aruncându-și veșmintele sale pre mânz, au pus pre Iisus deasupra. *Ioan 12, 14

36. Și, mergând El, așternea veșmintele Sale pre cale.

37. Și, apropiindu-Să El la pogorârea Muntelui Maslinilor, au început toată mulțimea ucenicilor, bucurându-să, a lăuda pre Dumnezeu cu glas mare, pentru toate puterile care le văzuse,

38. Zicând: „Bindecuvântat e Împăratul cel ce vine într-un numele Domnului! Pace în ceriu și mărire într-un cei de sus!”

39. Și oarecarii farisei din norod au zis cătră El: „Învățătoriule, ceartă-Ți ucenicii”.

40. Și, răspunzind, au zis lor: „Zic voao că, de vor tăcea aceștia, pietrele vor striga”.

41. Și, deaca S-au apropiat, văzind cetatea, au plâns de dânsa,

42. Zicând că: „De ai fi priceput și tu, într-un această zi a ta, ceale ce sânt spre pacea ta! Iar acum s-au ascuns de la ochii tăi.

43. Că vor veni zile spre tine și vor pune vrăjmașii tăi șeanț împregiurul tău și te vor încungiura și te vor îmbulzi de toate părțile. *Mat. 24, 2

44.* Și te vor face aseamenea cu pământul și pre fiii tăi într-un tine și nu vor lăsa într-un tine pîiatră pre pîiatră, pentru că nu ai cunoscut vreamea cercetării tale”. Marco 13, 2 Jos 21, 6

45.* Și, întrând în besearică, au început a *Mat. 21, 2 [12]

Marco scoate pre cei ce vindea într-însa și cumpăra,
11, 15 46. Zicând lor: „Scris easte: «Casa Mea casă
Isaia de rugăciune easte»; iar voi o ați făcut pește-
36, 7 ră tălharilor”.

56, 7 47. Și era învățind în toate zilele în
Ierimie besearică. Iară arhieriei și cărturarii și
7, 13 bătrânii norodului căuta pre El să-L piază.
48. Și nu afla ce-l vor face, că tot norodul
să ținea de El, ascultându-L pre Dânsul.

CAP 20

*Nu spune preoților și cărturarilor cu ce puteare face
aceastea, că nici ei răspund la întrebarea de botezul lui
Ioan. Aduce pildă de lucrătorii viei, carii, bătând slugile
domnului, și pre fiul lui l-au ucis. Să ispitească Iisus de
dajdea chesariului. De la saducheii de înviare. Cum zic
pre Hristos a fi Fiul lui David. A să feri de cărturarii cei
mândri.*

*Mat.
21, 23
Marco
1 [11], 27

1.* i au fost într-o zi de acealea,
învățind El norodul în
besearică și binevestind,
venit-au arhieriei și cărturarii
cu bătrânii,

2. Și au grăit cătră El, zicând: „Spune
noao cu a cui puteare faci aceastea? Sau
cine easte Carele Ți-au dat Ție putearea
aceasta?”

3. Iar El, răspunzind, au zis cătră ei: „Voii
să vă întreb și Eu pre voi un cuvânt și să-mi
spuneți:

4. Botezul lui Ioan din ceriu era, au de la
oameni?”

5. Iar ei cugeta într-o sine, zicând că: „De
vom zice: «Din ceriu», va zice: «Dar pentru
ce nu ați crezut lui?»

6. Iar de vom zice: «De la oameni», tot
norodul cu pietri ne va ucide, că știu toți
cum că Ioan proroc au fost”.

7. Și au răspuns: „Nu știm de unde”.

8. Și Iisus le-au zis lor: „Nici Eu nu vă spui
voao cu ce puteare fac aceastea”.

9. Și au început a zice cătră norod pilda
aceasta: „* Un om au sădit vie și o au dat
lucrătorilor și s-au dus departe, multă
vreame.

10. Și, la vreamă, au trimis la lucrători o
slugă, ca să-i dea lui din rodul viei. Iar
lucrătorii, bătându-l pre el, l-au trimis
deșert.

11. Și au adaos a trimite și altă slugă. Iar
ei și pre acela, bătându-l și batjocorindu-l,
l-au trimis deșert.

12. Și au adaos a trimite și pe al treilea. Iar
ei și pre acela, răbindu-l, l-au scos afară.

13. Și au zis domnul viei: «Ce voiu face?
Trimite-voiu pre fiul meu cel iubit, doară
văzindu-l pre acesta să vor rușina».

14. Iar lucrătorii, văzindu-l pre el, au cugetat
întru sineși, zicând: «Acesta easte moș-
teanul; veniți să-l omorâm pre el, ca să fie a
noastră moșia».

15. Și, scoțindu-l afară din vie, l-au omorât.
Ce va face, dară, lor domnul viei?

16. Veni-va și va piază pre lucrătorii aceștia
și viia o va da altora”. Iar ei, auzind, au zis:
„Să nu fie!”

17. Iară El, căutând spre ei, au zis: „Ce easte,
dar, aceasta ce easte scris: * «Piatra carea
nu o au socotit ziditorii, aceasta s-au făcut
în capul unghiului?»

18. Tot cel ce va cădea pre piatra aceasta
sfârâma-se-va, iar pre carele va cădea zdro-
bi-l-va pre el?”

19. Și căuta arhieriei și cărturarii ca să-și
puie mâinile pre El, într-o acel ceas, ci s-au
temut de norod, că au cunoscut că cătră
dânșii au zis pilda aceasta.

20.* Și, socotind, au trimis iscoade, carii să
făcea pre sine a fi drepti, să-L prinză pre El
în cuvinte, ca să-L dea pre El domniei și
puterii deregătoriului.

21. Și l-au întreat pre El, zicând: „Învăță-
toriule, știm că drept zici și înveți și nu cauți
în față, ci într-o adevăr calea lui Dumnezeu
înveți.

22. Cade-se noao a da dajde împăratului, au
ba?”

23. Iară El, înțelegând vicleșugul lor, au zis
cătră ei: „Ce Mă ispititi?”

24. Arătați-Mi un dinariu, a cui chip are și
scriptură?” Iară ei, răspunzind, au zis: „A
împăratului”.

25. Iară El au zis lor: „Dați, dară, ceale ce
sânt ale împăratului, împăratului, și ceale ce
sânt ale lui Dumnezeu, lui Dumnezeu”.

26. Și nu l-au putut prinde pre Dânsul în
cuvânt, înaintea norodului, și, mirându-se de
răspunsul Lui, au tăcut.

27.* Și, venind unii din saducheii, carii zic
că nu easte înviare, l-au întreat pre El,

28. Zicând: „Învățătoriule, Moisi au scris
noao: * «De ar muri cuiva fratele, având
muiare, și acesta va muri fără de feciori, ca
să o ia pre aceaea fratele lui muiare și să
înviiază sãmânță fratelui său».

29. Că era șapte frați și cel dintâiu, luând
muiare, au murit fără de feciori.

30. Și au luat al doilea muiarea și acela au
murit fără de feciori.

31. Și al treilea o au luoat pre ea, așijderea,
până la al șaptelea, și nu au lăsat feciori și
au murit.

32. Iară mai pre urmă de toți, au murit și
muiarea.

33. Deci, la înviare, a căruia dintru aceia
va fi muiarea, că toți șapte o au avut pre
dânsa muiare?”

34. Și, răspunzând Iisus, au zis lor: „Fiii
veacului acestuia să însoară și să mărită.

35. Iară carii să vor învrednici a dobândi acel
veac și înviarea din morți, nici să vor însura,
nici să vor mărita.

*Psalm

117, 21

Isaia

28, 16

Mate.

21, 42

Fapte.

4, 11

Roma.

9, 39 [33]

1 Petr.

9 [2], 7

*Mat.

22, 15

Marco

12, 13

*Mat.

22, 23

Marco

12, 18

*2 Leage

25, 5

36. Că mai mult nu pot muri, că sânt aseamenea cu îngerii și sânt fiii lui Dumnezeu, fiind fiii învierii.

37. Iară cum că să vor scula morții și Moisi au arătat lângă rug, precum zice* pre Domnul: «Dumnezeu lui Avraam și Dumnezeu lui Isaac și Dumnezeu lui Iacov».

38. Că Dumnezeu nu easte al morților, ci al viilor, că toți Lui viiază”.

39. Iară, răspunzind unii din cărturari, au zis: „Învățătoriule, bine ai zis”.

40. Și mai mult nu îndrăznea să-L întreabe pre El nimica.

41. Și au zis cătră ei: „Cum zic că Hristos Fiiul lui David easte?

Psalm 42. Și însuși David zice în Cartea Psalmilor: 109, 1 «Zis-au Domnul Domnului Mieu: ‘Șezi de-a dreapta Mea,

22, 44 43. Până când voiu pune pre vrăjmașii Tăi, așternut picioarelor Tale’».

12, 36 44. Deci, deacă David Îl chiiamă pre El Domn, cum easte lui fiu?”

45. Și, auzind tot norodul, au zis ucenicilor Săi:

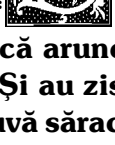
Mat. 46. „Luoți-vă aminte de cărturarii căroră 23, 6 le place a umbla în haine lungi și carii iubesc întrebări de sănătate prin târguri și șederile mai sus prin adunări și șederile mai înainte la ospeațe,

11, 43 47. Carii mâncă casăle văduvelor și cu fățarie îndelung să roagă; aceștia vor lua mai multă osândă”.

CAP 21

Mai mult laudă pre văduva carea au aruncat doi fileari, decât pre cei bogăți carii aruncasă. Vesteaște răsipirea besearicii și multe războaie, năcazuri și izgoniri, împotriva căroră întăreaște pre apostoli. Vesteaște și răsipirea Ierusalimului și robiiia jidovilor și răsipirea. De seamnele ceale mai naintea judecătii. A să feri de nesațiu și de bețeie și de grijile aceștii vieți și a priveghiia.

1. i, căutând, au văzut pre cei bogăți aruncând darurile sale în vistieria besearicii.

Marc. 2. Și au văzut și pre o văduvă săracă aruncând acolo doi fileari.

3. Și au zis: „Adevărat zic voao că această văduvă săracă mai mult decât toți au aruncat.

4. Că toți aceștia din prisosința sa au aruncat la darurile lui Dumnezeu, iară aceasta, din lipsa ei, toată avearea câtă au avut au aruncat”.

5. Și, grăind unii de besearică, că easte împodobită cu pietri frumoasă și cu daruri, au zis:

Mat. 6. „Aceastea carele vedeți, veni-vor zile 24, 2 întru care nu va rămânea piatră pre piatră, carea să nu să risipească”.

Marco 13, 2 7. Și L-au întrebat pre El, zicând: „Învățătoriule, dară când vor fi aceastea?

Și ce semn easte când vor să fie aceastea?” Sus

8. Iară El au zis: „Căutați să nu vă înșelați, 19, 44 că mulți vor veni întru numele Mieu, zicând Danil că «Eu sânt», și «Vreamea s-au apropiat».* 9, 27 Deci, să nu meargeți după ei. *Mat.

9. Și, când veți auzi oștiri și răsmiriți, nu 24, 15 vă spăimântați, că trebuie să fie aceastea Marco vă spăimântați, că trebuie să fie aceastea 13, 14 întâiu, ci nu va fi îndată sfârșitul”.

10. Atunci, au zis lor: „Scula-să-va neam pre neam și împărăție pre împărăție.

11. Și vor fi cutremuri pre-alocurea și foamete și ciume, spaime și seamne mari din ceriu vor fi.

12. Iară mai înainte de toate aceastea, pune-vor pre voi mânil sale și vă vor goni, dându-vă prin săboară și în tem[n]iță, ducându-vă pre la împărați și pre la domni pentru numele Mieu.

13. Și să va întâmpla voao spre mărturie.

14. Puneți, drept aceaea, întru inimile voastre, să nu gândiți întâiu ce veți răspunde.

15. Că Eu voiu da voao gură și înțelepciune, căriia nu-i vor putea grăi împotriva, nici nu vor putea sta împotriva, toți carii să vor pune împotriva voao.

16. Și vă veți da de părinți și de frați și de rudenii și de priiatini, și vă vor omorî pre unii din voi.

17. Și vă vor urî pre voi toți pentru numele Mieu.

18. Și păr din capul vostru nu va peri.

19. Întru răbdarea voastră veți dobândi sufletele voastre.

20. Iară când veți vedea Ierusalimul împrejurat de ostași, atunci să știți că s-au apropiat pustiirile lui.

21. Atunci, cei din Iudeea să fugă la munți și cei din mijlocul lui să iasă și cei de prin țeri să nu între într-însul.

22. Că zilele izbândirii sânt acealea, ca să se umple toate ceale scrise.

23. Iară vai de ceale ce vor avea în pânțele și de ceale ce vor apleca, întru aceale zile, că va fi nevoie mare pre pământ și mânie pre norodul acesta.

24. Și vor cădea întru ascuțitul sabiei și să vor duce robi întru toate neamurile și Ierusalimul să va călca de păgâni, până să vor umplea vremile neamurilor.

25.* Și vor fi seamne în soare și în lună și în steale și pre pământ strâmtorire neamurilor de turburarea sunetului mării și a valurilor. *Isaia 13, 10 Iezechei. 13 [32], 7

26. Mai murind oamenii de frică și de așteptarea celor ce vor să vie în lume, că puterile ceriurilor să vor clăti. Ioil 3, 15 Mateiu 24, 29

27. Și atunci vor vedea pre Fiiul Omesc venind în nori cu putere și cu mărime multă. Marco 13, 24

28. Iară când vor înceape a fi aceastea, cău-

***Rom. 8, 23** tați și rădicați capetele voastre,* că să apropie răscumpărarea voastră”.

29. Și le-au zis lor pildă: „Vedeți smochinul și toți copacii?

30. Când înfrunzesc, văzind, înșivă știți că aproape este vara.

31. Așa și voi, când veți vedea acestea făcându-să, să știți că aproape este împărăția lui Dumnezeu.

32. Adevăr zic voao că nu va trece neamul acesta, până nu vor fi toate acestea.

33. Ceriul și pământul vor trece, iară cuvintele Meale nu vor trece.

34. Iară vă luați aminte, ca se nu se îngreiază inima voastră cu sațiul mâncării și cu beția și cu grijile lumii, și fără de veaste să vie asupra voastră zioa aceea,

35. Ca un laț va veni asupra tuturor celor ce lăcuiesc pre fața a tot pământul.

36. Drept aceea, privegheați în toată vremea, rugându-vă, ca să vă învredniciți a scăpa de toate acestea, care vor să fie, și a sta înaintea Fiiului Omenesc”.

37. Și era învățând în besearică, zioa, iară noaptea, ieșind, să zăbovea în muntele, care să cheamă al Maslinilor.

38. Și tot norodul mâneca la Dânsul, să-L auză în besearică.

CAP 22

Să sfātuiesc căpeteniile popilor să ucidă pre Iisus, pre Carele Iuda Îl vinde. Poruncește a să găti paștile. Pâinea în trupul Său și vinul în sânge prefăcându-le. Dă ucenicilor, poruncind să facă așjiderea. Pricirea ucenicilor, carele dintr-înșii ar fi mai mare. Vestește tăgăduirea lui Petru, cea de trei ori. Poruncind a vinde îmbrăcăminte și a cumpăra sabie, după rugăciunea cea lungă în luptă și după sudoarea cea ca sângele care au curs pre pământ. Să prinde de jidovi, dintre carii, unuia, Petru i-au tăiat urechiia. Ponosluiște căci au ieșit la El ca la un tâlhariu, să-L prinză. În casa arhiereului, de trei ori Să tăgăduiaște de Petru și de la jidovi Să bate și Să batjocorește și, dimineața, întrebat fiind, Să mărturisește a fi Fiiul lui Dumnezeu.

Mat. 26, 2 Marco 14, 1** **1. ară să apropiia praznicul Azimelor, care să chiiamă Paști.

2. Și arhiereii și cărturarii căuta cum L-ar omorî pre El, că să temea de norod.

Mate. 26, 14 Marco 14, 10** **3. Iară satana au intrat în Iuda, carele să numea Iscariotean, fiind el din numărul celor doisprăzeace.

4. Și, mergând, au grăit cu arhiereii și cu cei mai mari cum L-ar da pre El lor.

5. Și ei s-au bucurat și s-au tocmit cu el să-i dea argint.

6. Și el s-au făgăduit și căuta prilej ca să-L dea lor, fără de norod.

7. Și au venit zioa Azimelor, întru carea trebuia să se jertvească paștile.

8. Și au trimis pre Petru și pre Ioan,

zicând: „Ducându-vă, gătiți noao paștile, ca să mâncăm”.

9. Iară ei au zis Lui: „Unde vrei să le gătim?”

10. Iară El le-au zis lor: „Iată, întrând voi în oraș, va întâmpina pre voi un om, ducând un vas cu apă; mergeți după el, în casa unde va intra.

11. Și veți zice stăpânului casii: «Zice ție Învățătoriu! ‘Unde este sălașul de oaspeți, ca se mănânc paștile cu ucenicii Mie?’»

12. Și El va arăta voao un foisor mare, așternut; acolo gătiți”.

13. Iară ei, mergând, au aflat cum zisease lor și au gătit paștile.

14.* Și, viind ceasul, au șezut și cei doisprăzeace apostoli cu El.

***Mate. 26, 20**

15. Și au zis lor: „Cu dor am dorit să mănânc aceste paști cu voi, mai înainte de patima Mea.

Marco 14, 17

16. Că zic voao că, de acum, nu voiu mai mânca dintru acestea, până când să vor plini întru împărăția lui Dumnezeu”.

17. Și, luând paharul, mulțamind, au zis: „Luați acesta și împă[r]țiți întră voi.

18. Că zic voao că nu voiu bea din rodul viței, până când va veni împărăția lui Dumnezeu”.

19.* Și, luând pâine, mulțamind, au frâmt și le-au dat lor, zicând: „Acesta este Trupul Mieu, care să dă pentru voi; aceasta să faceți întru pomenirea Mea”.

***1 Cori. 11, 24**

20. Așjiderea, și paharul după cină, zicând: „Acest pahar este Leagea Noao, întru Sângele Mieu, care să varsă pentru voi.

21.* Însă, iată, mâna celui ce Mă vinde pre Mine cu Mine este la masă.

***Mate. 26, 21**

22. Și Fiiul Omenesc merge* precum este rânduit; dar vai omului aceluia prin carele să vinde”.

Marco 14, 20 Ioan 13, 18

23. Și ei au început a să întreba între sine care dintre ei ar fi, carele va să facă aceasta.

***Psalm 40, 9**

24. Și s-au făcut și pricire între dânșii, carele dintră ei s-ar părea a fi mai mare.

25.* Iar El au zis lor: „Împărații neamurilor domnesc pre eale și cei ce le stăpânesc pre eale făcători de bine să chiiamă.

***Mat. 20, 25 Marco 10, 42**

26. Iar voi nu așa, ci carele e mai mare întru voi să fie ca cel mai mic, și cel mai de cinste, ca o slugă.

27. Că cine e mai mare? Cel ce șeade, au cel ce slugește? Au nu cel ce șeade? Iar Eu sânt în mijlocul vostru, ca cel ce slugește.

28. Iar voi sânteti carii ați rămas cu Mine întru ispitele Meale.

29. Și Eu vă așez voao cum Mi-au așezat Mie Tatăl Mieu împărăția.

30. Ca să mâncați și să beați la masa Mea, întru împărăția Mea, și să ședeți pre scaone, judecând doaosprăzeace neamuri a lui Israil.

31. Și au zis Domnul: „Simone, Simone, iată, satana v-au cerut pre voi să vă ceară ca grâul.
32. Iar Eu M-am rugat pentru tine să nu scază credința ta; și tu, oarecând, întorcându-te, întărește pre frații tăi”.
33. Iar el au zis Lui: „Doamne, cu Tine gata sânt și în temniță și la moarte a merge”.
- *Mat. 34.* Iară El au zis: „Zic ție, Petre, nu va cânta 26, 34
astăzi cocoșul, până nu te vei lăpăda de trei
Marco
14, 30
ori, cum că nu Mă știi”.
- *Mat. 35.* Și le-au zis lor: „Când v-am trimis pre 10, 9
voi fără de pungă și fără de traistă și fără de
încălțăminte, au avut-ați lipsă de ceva?” Iar
ei au zis: „Ba, de nimic”.
36. Zis-au, drept aceea, lor: „Acum, dar,
cel ce are pungă să o ia, așijderea, și straiță.
Și cel ce nu are să-și vânză haina sa și să-și
cumpere sabie.
37. Că zic voao că încă Scriptura aceasta
trebuie să să plinească întru Mine, carea
*Isaia 53, 12
zice:» «Și cu cei fără de lege s-au socotit»,
că ceale ce sânt pentru Mine sfârșit au”.
38. Iar ei au zis: „Doamne, iată, aici doao
sabii”. Iară El au zis lor: „Destul easte”.
- *Mat. 39.* Și, ieșind, au mers după obiceiul în 26, 36
Muntele Maslinilor; și au mers după El și
Marco
14, 32
ucenicii Lui.
40. Și, sosând la loc, au zis lor: „Rugați-vă,
Ioan
18, 1
ca să nu cădeți în ispită”.
- *Mate. 41.* Și El S-au depărtat de ei cât e o aruncare 26, 39
de piatră și, ingenunchind, Să ruga,
Marco
14, 35
42. Zicând: „Părinte, de vei, să treacă
păharul acesta de la Mine. Însă nu voia Mea,
ci a Ta să fie”.
43. Și s-au arătat Lui îngerul din ceriu,
întărindu-L pre El.
44. Și, fiind în luptă, mai cu deadinsul Să
ruga. Și sudoarea Lui s-au făcut ca picăturile
de sânge care pică pre pământ.
45. Și, sculându-Să de la rugăciune și venind
la ucenici, i-au aflat pre ei dormind de
întristare.
46. Și le-au zis lor: „Ce dormiți? Sculați-vă
și vă rugați, ca să nu cădeți în ispită”.
- *Mat. 47.* Iară, încă grăind El, iată, gloata, și cel 27, 47
ce să chema Iuda, unul din cei doisprăzece,
Marco
14, 43
mergea înaintea lor. Și s-au apropiat de Iisus
ca să-L sărute.
- *Ioan 48.* Iară Iisus au zis lui: „Iudo, cu sărutare 18, 3
pre Fiiul Omenesc vinzi?”
49. Și, văzind cei ce era pre lângă El ce era
să fie, au zis Lui: „Doamne, lovi-vom cu
sabiia”.
50. Și unul dintru ei au lovit pre sluga
arhiereului și i-au tăiat lui urechiia cea
dreaptă.
51. Iar Iisus, răspunzind, au zis: „Lăsați,
până aici”. Și, atingându-Să de urechiia lui,
l-au vindecat pre el.
52. Și au zis Iisus celor ce venisă asupra
Lui, arhiereilor și mai-marilor besearicii și
bătrânilor: „Au ca la un tâlhariu ați ieșit cu
sabii și cu leamne?
53. În toate zilele, fiind Eu cu voi în
besearică, nu ați tins mâinile asupra Mea.
Ci acesta easte ceasul vostru și putearea
întunearecului”.
- 54.* Și, prinzindu-L pre El, L-au dus și L-au *Mat.
legat în casa arhiereului. Iară Petru mergea 26, 57
departe, după Dânsul. Marco
- 55.* Și, făcând foc în mijlocul curții și 14, 53
șezind ei împreună, au șezut și Petru în
Ioan
18, 24
mijlocul lor.
56. Și, văzindu-l pre el o slujnică, șezind la *Mat.
foc și, căutând spre el, au zis: „Și acesta cu 26, 69
El au fost”. Marco
57. Iară el s-au lăpădat de Dânsul, zicând: 14, 66
„Muiare, nu-L știi pre El”. Ioan
58. Și, după puțintel, văzindu-l pre el altul, 18, 25
au zis: „Și tu dintru ei ești”. Iară Petru au
zis: „Omule, nu sânt”.
- 59.* Și, trecând ca un ceas, altul, oare- *Ioan
carele, întărea, zicând: „Adevărat, și acesta 18, 26
cu ei au fost, că galileean easte”.
60. Iară Petru au zis: „Omule, nu știi ce
zici”. Și îndatăși, încă grăind el, au cântat
cocoșul.
61. Și, întorcându-Să, Domnul au căutat
spre Petru; și și-au adus aminte Petru de
cuvântul Domnului, cum ziseasă lui* că: *Mat.
„Mai înainte de ce va cânta cocoșul, de trei 26, 38
ori te vei lepăda de Mine”. Marco
62. Și, ieșind afară Petru, au plâns cu amar. 14, 30
63. Iară bărbații cei ce ținea pre Iisus
batjocorea pre El, bătându-L. Ioan
13, 38
64. Și, acoperindu-L pre El, Îl bătea preste
obraz și-L întreba pre El, zicând: „Proro-
ceaste, cine easte cel ce Te-au lovit?”
65. Și altele multe, hulind, zicea împotriva
Lui.
- 66.* Și, după ce s-au făcut ziuo, s-au adunat *Mat.
bătrânii norodului și arhiereii și cărturarii 27, 1
și L-au dus pre El în săborul său, Marco
67. Zicând: „De ești Tu Hristos, spune-ne 15, 1
noao”. Și le-au zis lor: „De voiu spune voao,
nu veți crede;” *Ioan
68. Iară de voiu și întreba, nu-Mi veți 18, 28
răspunde, nici Mă veți slobozi.
69. De acum va fi Fiiul Omenesc șezind
de-a dreapta puterii lui Dumnezeu”.
70. Și au zis toți: „Dară Tu ești Fiiul lui
Dumnezeu?” Iară El au zis cătră ei: „Voi
ziceți că Eu sânt”.
71. Iară ei au zis: „Ce ne mai trebuiaște
încă mărturie? Că noi înșine am auzit din
gura Lui”.

CAP 23

Pârât fiind înaintea lui Pilat, Să trimită la Irod,
carele, urgisându-L, L-au batjocorit. Pilat să sâr-
guiaste a-L slobozi, cerând înainte pre Barava,

ucigașul, și făgăduind că-l va certa. Însă, strâgând jidovii, Să judecă spre moarte. Și, ducându-L la perire, opreaște muierile să nu plângă pentru Sine. Răstignindu-Să cu tâlharii, Să roagă Tatălui pentru ucigași. Să batjocorească de căpetenii și de ostași, dându-I oțet. Puindu-să scrisoare deasupra, Să hulească de un tâlhariu, iară celuiialalt îi făgăduiaște împărțirea sa, în raiu. După întunearec, sutașul drept a fi îl propoveduiaște și Iosif trupul Lui îl îngroapă.

1. i, sculându-să toată mulțimea lor, L-au dus pre El la Pilat.

2. Și au început a-L pâri pre El, zicând: „Pre Acesta L-am aflat

Mat. 28 [22], 21 răzvrătind neamul nostru și oprind să nu dea dajde împăratului, zicându-Să pre Sâne că easte Hristos, împărat”.

Marco 12, 17 3.* Iară Pilat L-au întrebat pre El, zicând:

*Mate. 27, 11 „Tu ești împăratul jidovilor?” El, răspunzind, au zis lui: „Tu zici”.

Marco 15, 2 4. Iară Pilat au zis cătră arhierii și cătră norod: „Nici o vină nu aflu întru acest Om”.

Ioan 18, 33 5. Iară ei mai vârtos să întărea, zicând că: „Turbură norodul, învățind prin toată Iudeea, începând din Galileea până aici”.

6. Iară Pilat, auzind de Galileea, au întrebat: „Au om galileean easte?”

7. Și, înțelegând că din ținutul lui Irod easte, L-au trimis pre El la Irod, fiind și el în Ierusalim, întru aceale zile.

8. Iară Irod, văzând pre Iisus, s-au bucurat foarte, că de multă vreme voia să-L vază pre El, pentru că auziia multe de El și nădăjduia să vază vreun semn de la El făcându-să.

9. Și L-au întrebat pre El cu cuvinte multe. Iară El nimic nu au răspuns lui.

10. Și sta arhierii și cărturarii, cu dea-dinsul, pârandu-L pre El.

11. Iară nesocotindu-L pre El Irod cu ostașii săi și batjocorindu-L și îmbrăcându-L în vejmânt luminat, L-au trimis iarăși la Pilat.

12. Și s-au făcut priiatini Pilat și Irod întru acea zi unul cu altul, că mai înainte era vrajbă între ei.

13. Iară Pilat, chemând arhierii și boiarii și norodul,*

*Ioan 18, 38 14. Au zis cătră ei: „Ați adus mie pre Omul acesta, ca pre un turburătoriu de norod; și, iată, eu înaintea voastră, întrebându-L, nici o vină n-am aflat în Omul acesta, din ceale ce pârați pre El.

15. Ci nici Irod, că v-am trimis pre voi la el; și, iată, nimic vreadnic de moarte nu l s-au făcut Lui.

16. Deci, pedepsindu-L, Îl voiu slobozi”.

17. Și trebuia să le slobozească, la praznic, un vinovat.

18. Și au strigat toată gloata, zicând: „Ia-L pre Acesta, și ne slobozi noao pre Varava”,

19. Carele pentru o sfadă și ucidere ce să făcusă în oraș era aruncat în temniță.

20. Și iarăși au grăit Pilat cătră ei, vrând să sloboază pre Iisus.

21. Iară ei striga, zicând: „Răstignească-L! Răstignească-L pre El!

22. Iară el, a treia oară, au zis cătră ei:* „Dară ce rău au făcut Acesta? Nici o vină de moarte nu aflu întru El. Deci, pedepsindu-L, Îl voiu slobozi pre El”.

23. Iară ei striga cu glasuri mari, cerând să-L răstignească pre El, și să întărea glasurile lor și ale arhierilor.

24. Iară Pilat au judecat să se facă cearerea lor.

25. Și au slobozit lor pre cel băgat în temniță pentru sfada și uciderea, pre carele-l cerea. Iară pre Iisus L-au dat voiei lor.

26.* Și, cându-L ducea pre El, prinzind pre un Simon Chirineu, carele veniia de la țarină, au pus crucea pre el, ca să o ducă după Iisus.

27. Și după El mergea multă gloată de norod și de muieri, care plângea și-L tânguia pre El.

28. Și, întorcându-Să cătră eale, Iisus au zis: „Fiicele Ierusalimului, nu Mă plângeți pre Mine, ci vă plângeți pre voi și pre fiii voștri.

29. Că, iată, vor veni zile în care vor zice: «Ferice de ceale stearpe și de pântecel care nu au născut și de țitele care nu au aplecat!»

30. Atunci, vor înceape a zice munților:* «Cădeți preste noi!» Și măgurilor: «Acoperiți-ne pre noi!»

31. Că de fac aceastea în lemn vearde, dară în cel uscat ce va fi?”

32. Și ducea, împreună cu El, și alți doi făcători de rău, să-i piarză.

33.* Și, deacă au venit la locul care să chiiamă al Căpășinilor, acolo L-au răstignit pre El și pre tâlharii. Pre unul de-a dreapta și pre altul de-a stânga.

34. Iară Iisus zicea: „Părinte, iartă-le lor, că nu știu ce fac”. Iară cei ce împărțea hainele Lui au aruncat sorți.

35. Și sta norodul de priviia și-bătea joc de Dânsul și boiarii împreună cu ei, zicând: „Pre alții au mântuit, mântuiască-Să pre Sâne Însuși, de easte Acesta Hristos, Cel ales al lui Dumnezeu”.

36. Și râdea de El și ostașii, apropiindu-să, și oțat dându-I Lui,

37. Și zicând: „De ești Tu împăratul jidovilor, mântuiască-Te pre Tine Însuși”.

38. Și era și scrisoare deasupra Lui, cu slove elinești și romanești și evreiești: „Acesta easte împăratul jidovilor”.

*Mat. 27, 23 Marco 15, 14

*Ma. 27, 32 Marco 15, 21

*Isaia 2, 19 Osie 10, 8 Apoca. 6, 16

*Mat. 27, 43 [33] Marco 15, 22 Ioan 19, 17

39. Iară unul din făcătorii de rău cei răstigniți hulea pre Dânsul, zicând: „De ești Tu Hristos, mântuiaște-Te pre Tine și pre noi”.

40. Iară, răspunzind, celalalt l-au certat pre el, zicând: „Nu te temi tu de Dumnezeu că întru aceeași osândă ești?”

41. Și noi cu dreptul, că ceale vreadnice de faptele noastre luom. Iară Acesta nici un rău n-au făcut”.

42. Și au zis lui Iisus: „Pomeneaște-Mă, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta”.

43. Și au zis Iisus lui: „Amin, zic ție, astăzi vei fi cu Mine în raiu”.

44. Și era ca la al șeselea ceas și întunearec s-au făcut preste tot pământul, până la al noaolea ceas,

45. Și s-au întunecat soarele și s-au rupt catapeteasma besearicii pre mijoc.

46. Și, strigând cu glas mare, Iisus au zis: „Părinte, în mânil Tale dau Duhul Mieu”. Acestea zicând, au răposat.

47. Iară văzind sutașul ceale ce să făcusa, au mărit pre Dumnezeu, zicând: „Cu adevărat, Omul Acesta drept au fost”.

48. Și tot norodul, care venisă la priveala aceasta, văzând ceale ce s-au făcut, bătându-și piepturile sale, s-au întors.

49. Și sta toți cunoscuții Lui departe, și muierile care venise după El din Galileea, văzind acestea.

Mat. 27, 56 50. Și, iată, un bărbat, anume Iosif, sfeatnic fiind, om bun și drept,

[57] Marco 15, 43 51. (Acesta nu să însoțisă în sfatul și în lucrul lor) Din Arimateea, cetatea jidovilor, carele și acela aștepta împărăția lui Dumnezeu,

Ioan 19, 38 52. Acesta, venind la Pilat, au cerut trupul lui Iisus.

53. Și, pogorându-L, L-au înfășurat în giolgiu și L-au pus într-un mormânt, care era săpat în piatră, întru care nu au fost pus niciodată nimenea.

54. Și zioa era vineri și să lumina spre sâmbătă.

55. Și, mergând după El și muierile care venisă cu Dânsul din Galileea, au văzut mormântul și cum era pus trupul Lui.

56. Și, întorcându-să, au gătit arome și unsori; și sâmbătă au odihnit după poruncă.

CAP 24

Muierilor, tânguindu-să că nu află trupul Lui, îngerii le vestesc că au înviat. Și eale, apostolilor, carii aceasta ca o minciună o socotesc. Alergând Petru la mormânt, să miră și el că n-au aflat trupul. Iisus tâlcuiște Scriptura la doi ce mergea în Emaus. Și întru frângerea pâinii Să cunoaște de la ei. Fiind ucenicii adunați, Să dă să Se pipăiască și, mâncând cu ei, le descopere simțirea, să înțaleagă Scripturile. Și, făgăduind pre Duhul Sfânt, în ceriu Să înalță.

CAP 23 ȘI 24

1.* ară într-una de sâmbete, (a) *Mate. 28, 1 foarte de dimineață, venit-au la Marco 16, 2 mormânt, aducând mireazmele care le gătise și altele împreună cu eale. Ioan 20, 1

2. Și au aflat piatra răsturnată de pre mormânt.

3. Și, întrând, nu au aflat trupul Domnului Iisus.

4. Și au fost când să îndoia eale de aceasta. Și, iată, doi bărbați au stătut înaintea lor, în vejminte strălucitoare.

5. Și, înfricoșindu-se eale și plecându-și fețele la pământ, au zis cătră eale: „Ce căutați pre Cel viu cu cei morți?”

6. Nu easte aici, ci S-au sculat. Aduceți-vă aminte cum au zis voao, încă fiind în Galileea,

7. Zicând* că trebuie să Să dea Fiiul *Mate. 16, 21 Omenesc în mânil oamenilor păcătoși și să Se răstignească și a treia zi să înviiază”. 17, 22

8. Și și-au adus aminte de cuvintele Lui. Marco 8, 31

9. Și, întorcându-se de la mormânt, spus-au aceste toate celor unsprezece și tuturor celorlalți. Sus 9, 31

10. Și era Mariia Magdalina și Ioana și 9, 22

Mariia a lui Iacov și cealelalte împreună cu dânsule, care zicea cătră apostoli acestea.

11. Și să arătară înaintea lor ca o minciună (b) cuvintele lor și nu le-au crezut pre dânsule.

12. Iară Petru, sculându-să, au alergat la mormânt și, plecându-să, au văzut giolgiurile singure, zăcând. Și s-au dus de acolo, mirându-să de ceale ce să făcuse.

13.* Și, iată, doi dintru ei mergea, întru *Marc. 16, 12 aceeași zi, la un sat, care era departe de Ierusalim, ca la șesezeci de stadii, al căruia nume Emaus.

14. Și aceia vorbea întru sine, de toate întâmplările acestea.

15. Și au fost când vorbea ei și să întreba. Și însuși Iisus, apropiindu-Să, mergea împreună cu dânsii.

16. Iară ochii lor să ținea ca să nu-L cunoască pre El.

17. Și au zis cătră ei: „Ce sânt cuvintele acestea, de care vă întrebați întră voi mergând și sânteți tristi?”

18. Și, răspunzind, unul al căruia nume era Cleopa, au zis cătră El: „Tu singur ești venit de airea în Ierusalim și nu știi ceale ce s-au făcut întru el în zilele acestea?”

19. Și El au zis lor: „Care?” Iară ei au zis Lui: „Ceale de Iisus Nazarineanul, Carele era om proroc, putearnic în faptă și în cuvânt înaintea lui Dumnezeu și a tot norodul.

20. Și cum L-au dat arhieriei și domnii noștri la judecată de moarte și L-au răstignit pre Dânsul;

1. (a) În zioa cea dintâiu a săptămânii.

11. (b) Păreare.

21. Iară noi nădărduiam că Acela este Cel ce va să izbăvească pre Israil; ci și cu toate acestea, a treia zi este astăzi de când s-au făcut acestea.

22. Ci și niște muieri, de ale noastre, ne-au spăimântat pre noi, care au fost de noapte la mormânt.

23. Și, neaflând trupul Lui, au venit, zicând că și vedea de îngeri să fie văzut, carii zic că este viu.

24. Și s-au dus unii dintru noi la mormânt și au aflat așa precum și muierile au zis. Iară pre El nu L-au văzut”.

25. Și El au zis cătră ei: „O, nepricepuților și zăbavnici cu inima a creade toate câte au grăit prorocii!

26. Au nu să cădea să pățască Hristos acestea și să între întru mărirea Sa?”

27. Și, începând de la Moisi și de la toți prorocii, tâlcuia lor toate Scripturile care era pentru El.

28. Și s-au apropiat de satul la care mergea și El Să făcea a merge mai departe.

29. Și-L îndemna pre El, zicând: „Mâi cu noi, căci cătră seară este și s-au plecat zioa”. Și au intrat, să mâie cu dânșii.

30. Și au fost când au șezut El cu ei, luând pâne, au blagoslovit și, frângând, o au dat lor.

31. Și li s-au deșchis lor ochii; și L-au cunoscut pre Dânsul și El S-au făcut nevăzut de dânșii.

32. Și ei au zis întră sine: „Au nu era inima noastră arzind întru noi, când grăia noao pre cale și când ne tâlcuia Scripturile?”

33. Și, sculându-să întru același ceas, s-au întors în Ierusalim și au aflat adunați pre cei unsprezece și pre cei ce era cu dânșii,

34. Carii zicea că S-au sculat Domnul ade-vărat și S-au arătat lui Simon.

35. Și ei povestea ceale ce se făcuse pre cale. Cum L-au cunoscut pre El* întru frângerea pâinii.

*Marco
16, 14

Ioan
20, 19

36. Iară grăind ei acestea, și Însuși Iisus au stătut în mijlocul lor și le-au zis lor: „Pace voao!”

37. Iară ei, spăimântându-să și înfricoșându-să, le părea că văd duh.

38. Și au zis lor: „Ce sânteți turburați și pentru ce întră gânduri în inimile voastre?”

39. Vedeți mânil și picioarele Meale, că Însuși Eu sânt; pipăiți-Mă și vedeți că duhul carne și oase nu are, precum Mă vedeți pre Mine având”.

40. Și aceasta zicând, le-au arătat lor mânil și picioarele.

41. Și, încă necrezind ei de bucurie și mirându-se, le-au zis lor: „Aveți ceva de mâncare aici?”

42. Iară ei au dat Lui o parte de peaste fript și un fagur de miiare.

43. Și, luând, înaintea lor au mâncat.

44. Și au zis lor: „Acestea sânt cuvintele care am grăit cătră voi, încă fiind cu voi, că să cade a să plini toate ceale scrisă în Leagea lui Moisi și în proroci și în psalmi, pentru Mine”.

45. Atunci, au deschis mintea lor, ca să înțeleagă Scripturile.

46. Și au zis lor* că: „Așa s-au scris și așa trebuia să pață Hristos și să înviiază din morți a treia zi,

*Psalm
18, 6[5]

47. Și să se propoveduiască întru numele Lui pocăința și iertarea păcatelor la toate neamurile, începând de la Ierusalim.

48.* Iară voi sânteți mărturii acestora. *Fapt.

49.* Și, iată, Eu voi trimite făgăduința Părintelui Mieu la voi; iară voi ședeți în cetatea Ierusalimului, până când vă veți îmbrăca cu puteare de sus”.

1, 8
*Ioan
14, 26

50. Și i-au scos pre ei afară, în Vitaniia și, rădicându-Și mânil Sale, i-au blagoslovit pre dânșii.

51.* Și au fost când i-au blagoslovit pre ei, S-au depărtat de la dânșii și S-au înălțat la ceriu. *Marc.

16, 19
Fapte

52. Iară ei, închinându-se Lui, s-au întors în Ierusalim cu bucurie mare.

1, 9

53. Și era pururea în besearică, lăudând și binecuvântând pre Dumnezeu.

Amin!